

ปีการศึกษา 2566

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายงานข้อค้นพบ

การใช้ภาษาไทยของนักเรียน
จากการทดสอบ O-NET
ด้วยรูปแบบข้อสอบอัตนัย

ตามที่สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินโครงการทดสอบวิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2564 เป็นปีแรก เพื่อต่อยอดจากโครงการทดสอบวิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ดำเนินการทดสอบตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 ซึ่งเป็นการดำเนินโครงการรองรับนโยบายของรัฐบาลในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทย ทุกช่วงวัย อีกทั้งสถานศึกษามีประสบการณ์และแนวทางในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน จึงดำเนินการทดสอบฯ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างต่อเนื่อง ในปีการศึกษา 2566 กอปรกับผลการประเมินด้านการอ่าน PISA 2022 (Programme for International Student Assessment) ที่ผลการประเมินด้านการอ่าน ลดลงจากการประเมิน PISA 2018 การจัดการทดสอบวิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย จึงเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน การทดสอบวิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2566 สามารถนำไปสู่การกระตุ้นให้ครูมีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนในสถานศึกษา เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น

สทศ. ดำเนินการทดสอบโดยใช้ข้อสอบรูปแบบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 29 ข้อ และข้อสอบรูปแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ จำแนกเป็น 2 ข้อย่อย ข้อสอบรูปแบบอัตนัยเน้นวัดมาตรฐาน ท 2.1 ที่ระบุให้นักเรียนสามารถใช้กระบวนการสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ม.3/4 เขียนย่อความ ม.3/6 เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล และ ม.3/7 เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ

จากการตรวจกระดาษคำตอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การเขียนคำตอบหรือการเรียบเรียงข้อความของนักเรียน มีข้อค้นพบเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยที่น่าสนใจ ซึ่ง สทศ. รวบรวมข้อค้นพบ เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ที่ได้จากการตรวจกระดาษคำตอบอัตนัยวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2566 โดยวิเคราะห์การตอบจากกระดาษคำตอบของนักเรียน และจำแนกหมวดหมู่ข้อค้นพบตามเกณฑ์การตรวจข้อสอบวิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 จำแนกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) การเขียนย่อความ (2) การเขียนแสดงความคิดเห็น (3) การใช้ภาษา และ (4) การเรียงลำดับความคิดและเชื่อมโยงความคิด โดยมีตัวอย่างการเขียนของนักเรียนและตัวอย่างการแก้ไข ให้เป็นการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องในแต่ละด้านเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการนำไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน

สทศ. หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ครู ผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำสารสนเทศการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

บทสรุปผู้บริหาร

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการทดสอบความรู้ทางการศึกษาทุกระดับ ตามแผนยุทธศาสตร์ต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตาม บทบาทหน้าที่ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี คือ ยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานการทดสอบ ทางการศึกษาสู่ระดับชาติ อาเซียน และนานาชาติ และวางระบบการประเมินผลทางการศึกษาระดับชาติ (National Education Assessment: NEA) และเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา สทศ. จึงดำเนินการทดสอบ โดยใช้รูปแบบข้อสอบอัตนัย ในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการนำร่อง โดยเริ่มในปีการศึกษา 2559 จนถึงปัจจุบัน และเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของการคิดวิเคราะห์และการเขียนสื่อสาร จึงดำเนินการทดสอบ โดยใช้รูปแบบข้อสอบอัตนัย ในวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นปีแรก ในปีการศึกษา 2564 และดำเนินการต่อเนื่องมาจนถึงปีการศึกษา 2566 เน้นวัดมาตรฐานและตัวชี้วัด ดังนี้

การทดสอบ O-NET ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทย ด้วยรูปแบบข้อสอบอัตนัย ปีการศึกษา 2566 ประกอบด้วย รูปแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เลือกคำตอบที่ถูกต้อง 1 คำตอบ จำนวน 25 ข้อ (49 คะแนน) รูปแบบปรนัย 5 ตัวเลือก เลือก 2 คำตอบที่ถูกต้องจำนวน 4 ข้อ (11 คะแนน) และรูปแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ (30 คะแนน) ประกอบด้วย 2 ข้อย่อย คือ ข้อที่ 30.1 จงเขียนย่อความจากบทอ่าน (10 คะแนน) และข้อที่ 30.2 จงวิเคราะห์ว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร และนักเรียนเห็นด้วยกับบทอ่านหรือไม่ พร้อมระบุเหตุผลและยกตัวอย่างในชีวิตประจำวันประกอบ ทั้งนี้ต้องไม่พาดพิงบุคคลหรือองค์กรให้เกิดความเสียหาย (20 คะแนน) สรุปผลการทดสอบได้ดังนี้

สรุปผลการทดสอบ

2566
O-NET อัจฉริยะ
ภาษาไทย
ม.3

**ผู้เข้าสอบ
ทั้งสิ้น**
395,928
คน

ข้อ 30 คะแนนเต็ม 30 คะแนน

คะแนนเฉลี่ย 13.47 คะแนน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.71 คะแนน	คะแนนสูงสุด 30.00 คะแนน
--------------------------------------	--	--------------------------------------

- ข้อที่ 30.1 จงเขียนย่อความจากบทอ่าน
- ข้อที่ 30.2 จงวิเคราะห์ว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร และนักเรียนเห็นด้วยกับบทอ่านหรือไม่ พร้อมระบุเหตุผลและยกตัวอย่างในชีวิตประจำวันประกอบ ทั้งนี้ต้องไม่พาดพิงบุคคลหรือองค์กรให้เกิดความเสียหาย

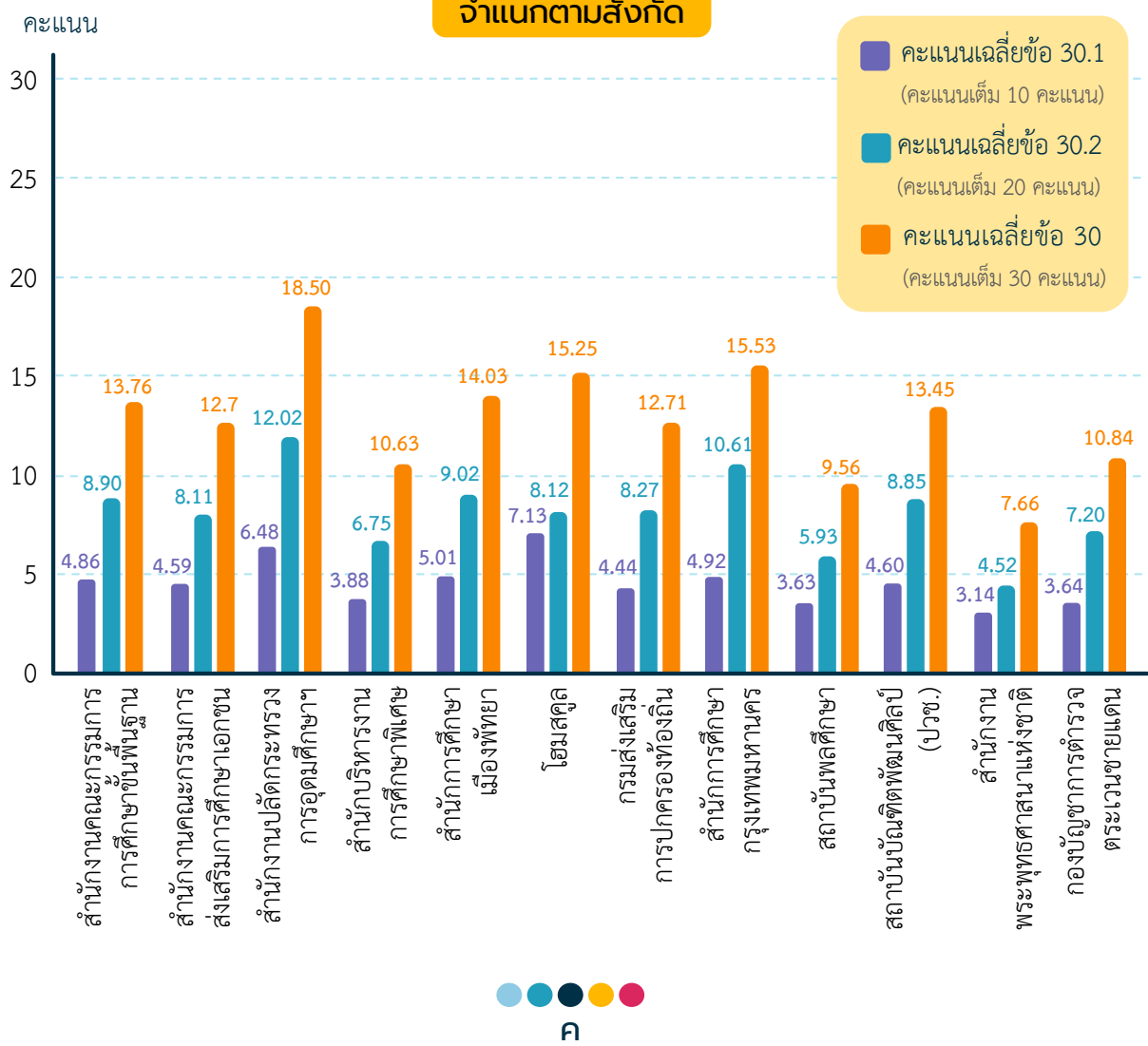
ข้อ 30.1 คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คะแนนเฉลี่ย 4.77 คะแนน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.25 คะแนน
-------------------------------------	--

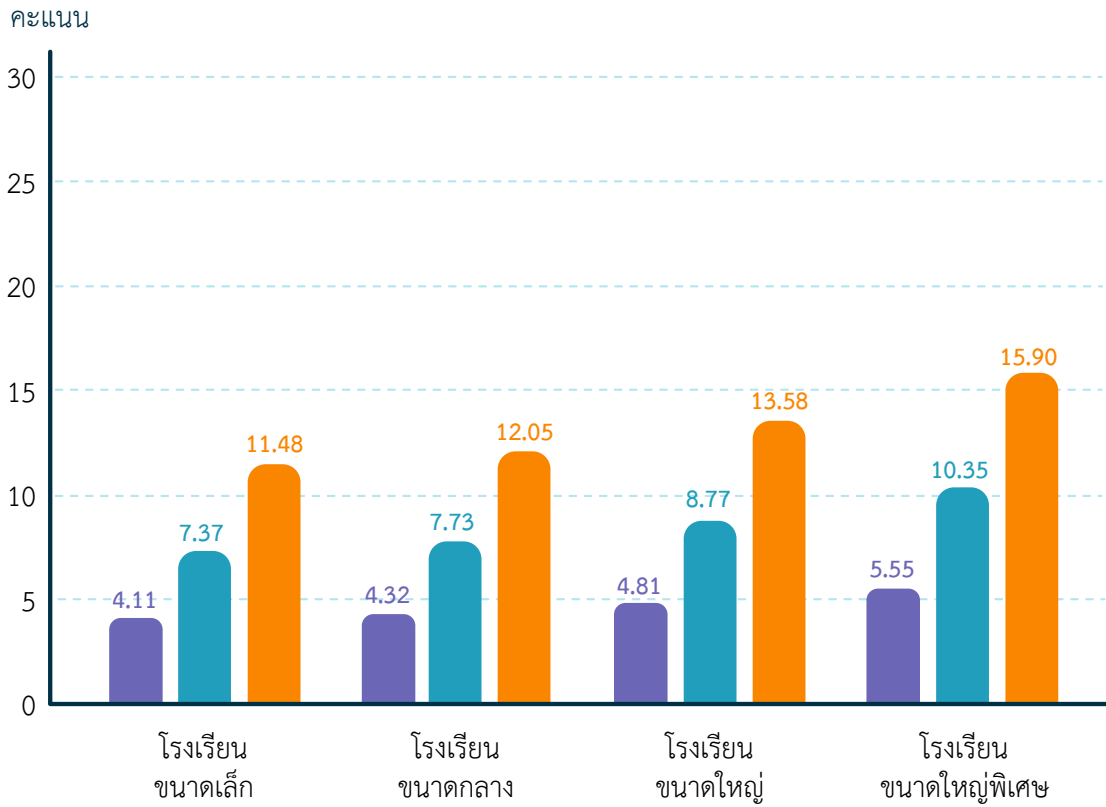
ข้อ 30.2 คะแนนเต็ม 20 คะแนน

คะแนนเฉลี่ย 8.70 คะแนน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.42 คะแนน
-------------------------------------	--

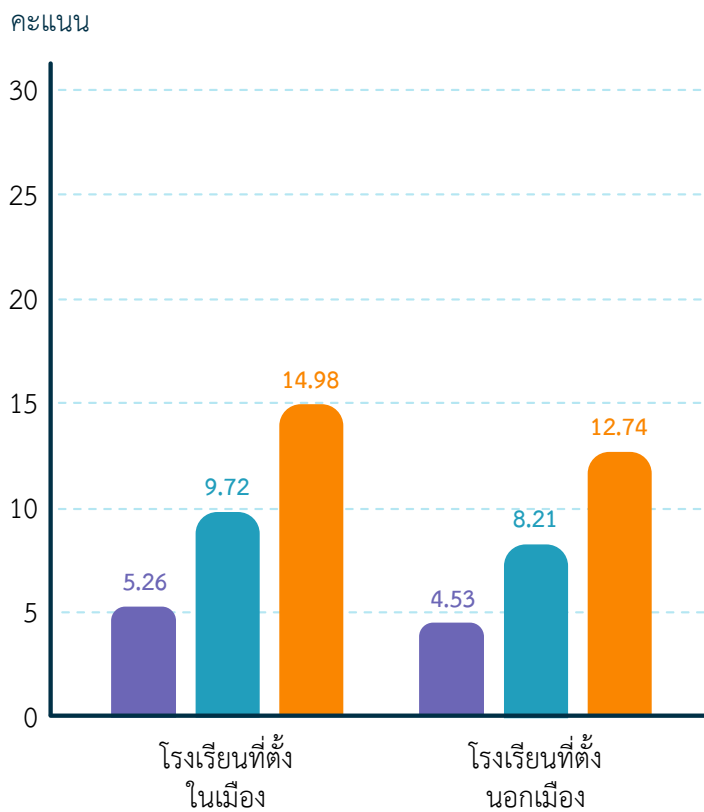
จำแนกตามสังกัด

จำแนกตามขนาดโรงเรียน

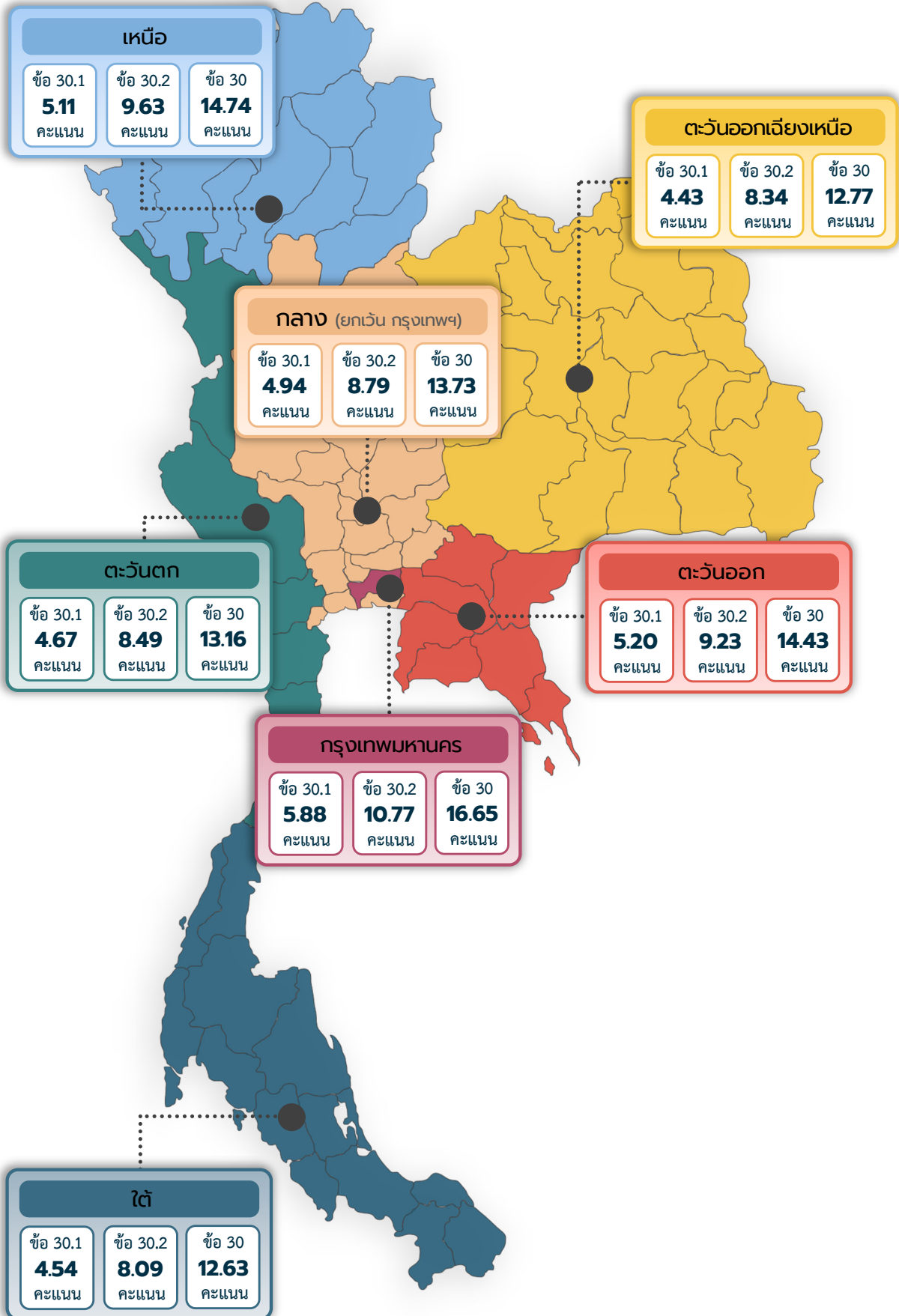
จำแนกตามที่ตั้ง

■ คะแนนเฉลี่ยข้อ 30.1 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
 ■ คะแนนเฉลี่ยข้อ 30.2 (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)
 ■ คะแนนเฉลี่ยข้อ 30 (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

คะแนนเฉลี่ย วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำแนกตามภูมิภาค

ผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียน

ผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 รวบรวมข้อมูล ความบกพร่องในการใช้ภาษาไทย จากการบันทึกในแบบบันทึกข้อผิดพลาดการใช้ภาษาไทยของ ผู้เรียน โดยครูผู้ตรวจข้อสอบอัตนัย ซึ่งพบข้อบกพร่องในภาพรวม 4 ด้าน ดังนี้

1

ด้านการเขียนย่อความ

- ผู้เรียนนำใจความสำคัญมาเขียนไม่ครบถ้วน
- ผู้เรียนมีการปรับแต่งเนื้อความจนผิด ความหมาย
- ผู้เรียนเขียนผิดหลักย่อความ

ผู้สอนจึงควรฝึกผู้เรียนจับใจความสำคัญ ระบุใจความสำคัญในการเขียนย่อความ ให้ครบถ้วน และเขียนตามหลักการ ย่อความ

ด้านการเขียนแสดง ความคิดเห็น

2

- ผู้เรียนเขียนพาดพิงบุคคล องค์กร หรือ ชื่อผลิตภัณฑ์
- ผู้เรียนเขียนแสดงอารมณ์ความรู้สึกและ ใช้ระดับภาษาที่ไม่เหมาะสม

ผู้สอนจึงควรฝึกผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ด้วยระดับภาษาที่เหมาะสม และไม่พาดพิง บุคคล องค์กร หรือชื่อผลิตภัณฑ์

ข้อค้นพบ การใช้ภาษาไทย ของนักเรียน ม.3

- ผู้เรียนเขียนสะกดคำผิด ค่อนข้างมาก
- ผู้เรียนใช้ภาษาสนทนาตามช่วงวัย

ผู้สอนจึงควรฝึกผู้เรียนโดยฝึกการเขียน ให้ถูกต้องตามพจนานุกรม และเขียนโดยใช้ ระดับภาษาให้ถูกต้องตามหลักวิชา

3

ด้านการใช้ภาษา

- ผู้เรียนเขียนลำดับความคิด และเชื่อมโยงความคิดสับสน ไม่เป็นไปตามลำดับเวลา เหตุผล

ผู้สอนจึงควรฝึกผู้เรียนโดยฝึกการเขียนให้ เป็นไปตามลำดับความคิด และสัมพันธ์ เชื่อมโยงกัน

4

ด้านการเรียงลำดับความคิด และการเชื่อมโยงความคิด

ทั้งนี้ การปรับปรุงและพัฒนาทั้ง 4 ด้าน นอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนแล้ว ผู้สอนควรมีข้อมูลป้อนกลับในงานเขียนของนักเรียนทุกชิ้น เพื่อให้ นักเรียนทราบว่าคุณสมบัติ ข้อบกพร่องในเรื่องใด และมีพัฒนาการดีขึ้นในเรื่องใด ซึ่งจะช่วยให้การเขียนสื่อสารของผู้เรียนมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งควรส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน เพราะการอ่านเป็นต้นทุน ที่สำคัญในเชิงความคิดและการถ่ายทอดความคิดผ่านงานเขียน

	หน้า
คำนำ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
สารบัญ	ช
ความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์	2
วิธีดำเนินการ	3
ตอนที่ 1 ผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566	5
1) คะแนนเฉลี่ยภาพรวมระดับประเทศ	5
2) คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามสังกัด	6
3) คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามขนาดโรงเรียน ที่ตั้ง และภูมิภาค	7
ตอนที่ 2 ผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566	9
1) ด้านการเขียนย่อความ	9
2) ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น	14
3) ด้านการใช้ภาษา	15
4) ด้านการเรียงลำดับและการเชื่อมโยงความคิด	37
บรรณานุกรม	45
ภาคผนวก	46
คณะจัดทำรายงาน	52

ข้อค้นพบการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566

ความสำคัญ

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียนรู้ เนื่องจากภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย รูปแบบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดำเนินการครั้งแรก ในปีการศึกษา 2564 เป็นการทดสอบวัดความรู้สาระที่ 2 การเขียน โดยที่ผ่านมา สทศ. มีการทดสอบโดยใช้ ข้อสอบแบบปรนัย (Multiple Choice) เท่านั้น แต่เนื่องจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับการเขียนไว้ว่า เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่าย ชัดเจน ใช้อ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวิตประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิด หรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงงาน สทศ. จึงได้เริ่มใช้ข้อสอบรูปแบบอัตนัย ในวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2564 เน้นวัดมาตรฐาน ท 2.1 โดยระบุให้ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูล สารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ม.3/4 เขียนย่อความ ม.3/6 เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล และ ม.3/7 เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ

สำหรับปีการศึกษา 2566 เป็นปีที่สองของการจัดการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยข้อสอบรูปแบบอัตนัย ซึ่งแบบทดสอบวิชาภาษาไทย ประกอบด้วย ข้อสอบรูปแบบปรนัย 29 ข้อ 70 คะแนน และข้อสอบรูปแบบอัตนัยแบบเขียนตอบ จำนวน 1 ข้อ 30 คะแนน ประกอบด้วย 2 ข้อย่อย ได้แก่ ข้อ 30.1 จงเขียนย่อความจากบทอ่าน และ ข้อ 30.2 จงวิเคราะห์ว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร และนักเรียนเห็นด้วยกับบทอ่านหรือไม่ พร้อมระบุเหตุผลและยกตัวอย่างในชีวิตประจำวันประกอบ ทั้งนี้ต้องไม่พาดพิงบุคคลหรือองค์กร ให้เกิดความเสียหาย มีจำนวนผู้เรียนเข้าสอบด้วยความสมัครใจและทำข้อสอบอัตนัยทั้งสิ้น 395,928 คน สทศ. ดำเนินการตรวจข้อสอบอัตนัยของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยความร่วมมือจากครูผู้สอน วิชาภาษาไทยทุกภูมิภาค และมีรูปแบบการตรวจ 2 รูปแบบ ประกอบด้วย 1. รูปแบบศูนย์ตรวจมหาวิทาลัย จำนวน 3 ศูนย์ตรวจ ได้แก่ (1) มหาวิทยาลัยนเรศวร (2) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และ (3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และ 2. รูปแบบตรวจออนไลน์ ณ ที่พักอาศัย

จากการตรวจกระดาษคำตอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 พบว่าการเขียนคำตอบหรือการเรียบเรียงข้อความของผู้เรียนยังมีความบกพร่องในการใช้ภาษาไทย ทั้งการสื่อความ รูปแบบการเขียน และหลักภาษาไทย ซึ่ง สทศ. ได้รวบรวมข้อค้นพบเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในด้านต่าง ๆ และจำแนกหมวดหมู่ของการใช้ภาษาไทย เพื่อนำสารสนเทศดังกล่าวไปสื่อสารให้กับครูผู้สอน เพื่อใช้เป็น แนวทางในการออกแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเขียนที่ถูกต้อง ตรงตามหลักวิชา และเชื่อมโยงไปสู่การใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

เพื่อวิเคราะห์และจัดหมวดหมู่ข้อค้นพบการใช้ภาษาไทยของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์ความรู้ด้านการเรียบเรียงความและหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการเขียนตอบในกระดาษคำตอบอัตนัย วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 และนำเสนอแนวทางการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง

วิธีดำเนินการ

รายงานข้อค้นพบการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 เป็นการวิเคราะห์ข้อค้นพบในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนที่เข้ารับการทดสอบ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน และมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอน
1

การกำหนดกรอบการวิเคราะห์

การกำหนดกรอบการวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทย จากผลการตรวจกระดาษคำตอบ อัตนัย วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 ดำเนินการดังนี้

1.1 ประชุมคณะทำงาน ประกอบด้วย อาจารย์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย เพื่อกำหนดกรอบการจัดทำรายงานผลที่ได้จากการตรวจกระดาษคำตอบอัตนัย วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 และกำหนดกรอบในการวิเคราะห์ข้อค้นพบการใช้ภาษาไทยจากข้อมูลการตรวจ ข้อสอบข้อ 30 การเขียนย่อความและแสดงความคิดเห็นของบทอ่าน ประกอบด้วยข้อสอบจำนวน 2 ข้อย่อย ได้แก่ 30.1 จงเขียนย่อความจากบทอ่าน และ 30.2 จงวิเคราะห์ว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร และนักเรียนเห็นด้วยกับบทอ่านหรือไม่ พร้อมระบุเหตุผลและยกตัวอย่างในชีวิตประจำวันประกอบ ทั้งนี้ต้องไม่พาดพิงบุคคลหรือองค์กรให้เกิดความเสียหาย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

- ด้านการเขียนย่อความ
- ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น
- ด้านการใช้ภาษา
- ด้านการเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความคิด

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบบันทึกข้อผิดพลาดการใช้ภาษาไทยของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 ของครูผู้ตรวจอัตนัย

2.1 ดำเนินการทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 ด้วยแบบทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2567 ผู้ทำข้อสอบ จำนวน 395,928 คน

2.2 ครูผู้ตรวจ ตรวจกระดาษคำตอบอัตโนมัติ รูปแบบศูนย์ตรวจมหาวิทยาลัย 3 ศูนย์ ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยนเรศวร 2) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และรูปแบบตรวจออนไลน์ ณ ที่พักอาศัย บันทึกค่าและข้อความที่เป็นลักษณะการใช้ภาษาไทยผิดพลาดที่พบจากการตรวจกระดาษคำตอบ ปีการศึกษา 2566 ลงในแบบบันทึกที่ สทศ. กำหนด

2.3 นักวิชาการรวบรวมข้อค้นพบจากแบบบันทึกข้อผิดพลาดฯ และวิเคราะห์ข้อมูลนำมาจัดหมวดหมู่ข้อค้นพบตามด้านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) การเขียนย่อความ 2) การเขียนแสดงความคิดเห็น 3) การใช้ภาษา และ 4) การเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความคิด

2.4 ประชุมปฏิบัติการคณะทำงาน ประกอบด้วย นักวิชาการ สทศ. และวิทยากรประจำศูนย์ตรวจ ซึ่งเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการใช้ภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลการวิเคราะห์แยกข้อค้นพบเป็นหมวดหมู่ และแก้ไขการใช้ภาษาไทยที่ผิดพลาดดังกล่าวให้ถูกต้อง และเรียบเรียง พร้อมข้อเสนอแนะ

2.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา และหลักการใช้ภาษาไทย ตามกรอบการวิเคราะห์ก่อนจัดทำรายงานเป็นรูปเล่มสมบูรณ์

การวิเคราะห์ และนำเสนอผล แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตโนมัติ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566

ตอนที่ 2 ผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566

ตอนที่ 1

ผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบ อัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566

ผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อสอบข้อ 30 ประกอบด้วยจำนวน 2 ข้อย่อย ได้แก่ ข้อ 30.1 จงเขียนย่อความจากบทอ่าน และข้อ 30.2 จงวิเคราะห์ว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร และนักเรียนเห็นด้วยกับบทอ่านหรือไม่ พร้อมระบุเหตุผลและยกตัวอย่างในชีวิตประจำวันประกอบ ทั้งนี้ต้องไม่พาดพิงบุคคลหรือองค์กรให้เกิดความเสียหาย แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 หัวข้อ คือ

- 1) คะแนนเฉลี่ยภาพรวมระดับประเทศ
- 2) คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามสังกัด
- 3) คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามขนาดโรงเรียน ที่ตั้ง และภูมิภาค

มีรายละเอียดดังนี้

1) คะแนนเฉลี่ยภาพรวมระดับประเทศ

ผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 ข้อ 30 ในภาพรวมระดับประเทศ มีผู้เข้าสอบและทำข้อสอบอัตนัยทั้งสิ้น 395,928 คน พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.71 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 30.00 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า ข้อ 30.1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน และข้อ 30.2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.70 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.42 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนผู้เข้าสอบ (N) คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนต่ำสุด (Min) และคะแนนสูงสุด (Max) วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566

ข้อ	N (คน)	\bar{X}	S.D.	คะแนน	
				ต่ำสุด (Min)	สูงสุด (Max)
ภาพรวม ข้อ 30	395,928	13.47	7.71	0	30
ข้อย่อย 30.1	395,928	4.77	3.25	0	10
ข้อย่อย 30.2	395,928	8.70	7.42	0	20

2) คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามสังกัด

คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 ในภาพรวมข้อ 30 **จำแนกตามสังกัด** พบว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและสูงกว่าระดับประเทศ และโรงเรียนสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า ข้อ 30.1 โรงเรียนรูปแบบโฮมสคูล มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและสูงกว่าระดับประเทศ และโรงเรียนสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด และข้อ 30.2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและสูงกว่าระดับประเทศ และสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนผู้เข้าสอบ (N) คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 จำแนกตามสังกัด

สังกัด	N (คน)	\bar{X}		
		ข้อ 30.1 (10 คะแนน)	ข้อ 30.2 (20 คะแนน)	รวมข้อ 30 (30 คะแนน)
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	281,125	4.86	8.90	13.76
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	68,917	4.59	8.11	12.70
สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา	3,299	6.48	12.02	18.50
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	3,009	3.88	6.75	10.63
สำนักการศึกษาเมืองพัทยา	1,012	5.01	9.02	14.03
โฮมสคูล	2	7.13	8.12	15.25
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	29,883	4.44	8.27	12.71
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	4,147	4.92	10.61	15.53
สถาบันพลศึกษา	482	3.63	5.93	9.56
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ปวช.)	390	4.60	8.85	13.45
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	3,495	3.14	4.52	7.66
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน	167	3.64	7.20	10.84
ระดับประเทศ (รวมทุกสังกัด)	395,928	4.77	8.70	13.47

3) คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามขนาดโรงเรียน ที่ตั้ง และภูมิภาค

คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 ในภาพรวมข้อ 30 **จำแนกตามขนาดโรงเรียน** พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และสูงกว่าระดับประเทศ ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า ทั้งข้อ 30.1 และข้อ 30.2 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและสูงกว่าระดับประเทศ ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 3

คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 ในภาพรวมข้อ 30 **จำแนกตามที่ตั้ง** พบว่า โรงเรียนที่ตั้งในเมือง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนที่ตั้งนอกเมือง และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า ทั้งข้อ 30.1 และข้อ 30.2 โรงเรียนที่ตั้งในเมือง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนที่ตั้งนอกเมือง และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศเช่นกัน แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 3

คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 ในภาพรวมข้อ 30 **จำแนกตามภูมิภาค** พบว่า โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า ข้อ 30.1 โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ รองลงมา คือ โรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด และข้อ 30.2 โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ รองลงมา คือ โรงเรียนในภาคเหนือ และโรงเรียนในภาคตะวันออก สำหรับโรงเรียนในภาคใต้ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนผู้เข้าสอบ (N) คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) วิชาภาษาไทย รูปแบบข้อสอบอัตนัย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ที่ตั้ง และภูมิภาค

รูปแบบการจำแนก	N (คน)	\bar{X}		
		ข้อ 30.1 (10 คะแนน)	ข้อ 30.2 (20 คะแนน)	รวมข้อ 30 (30 คะแนน)
ขนาดโรงเรียน				
เล็ก	68,630	4.11	7.37	11.48
กลาง	119,254	4.32	7.73	12.05
ใหญ่	85,895	4.81	8.77	13.58
ใหญ่พิเศษ	122,149	5.55	10.35	15.90
ที่ตั้ง				
ในเมือง	129,439	5.26	9.72	14.98
นอกเมือง	266,489	4.53	8.21	12.74
ภูมิภาค				
กรุงเทพมหานคร	19,656	5.88	10.77	16.65
กลาง (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร)	72,872	4.94	8.79	13.73
ตะวันออก	34,599	5.20	9.23	14.43
เหนือ	39,077	5.11	9.63	14.74
ตะวันออกเฉียงเหนือ	128,673	4.43	8.34	12.77
ใต้	78,305	4.54	8.09	12.63
ตะวันตก	22,746	4.67	8.49	13.16
ระดับประเทศ	395,928	4.77	8.70	13.47

ตอนที่ 2

ผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566

ผลการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 เป็นการวิเคราะห์ คำ ข้อความ และประโยค โดยรวบรวมและสรุปปัญหาการใช้ภาษาไทยที่พบจากการตรวจกระดาษคำตอบอัตรณ์ ซึ่งพบข้อบกพร่องในภาพรวม 4 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านการเขียนย่อความ
- 2) ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น
- 3) ด้านการใช้ภาษา
- 4) ด้านการเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความคิด

โดยจัดหมวดของข้อค้นพบ เพื่อเป็นตัวอย่างของข้อบกพร่องจากการใช้ภาษาไทย ตามกรอบการวิเคราะห์ที่กำหนดขึ้นและนำเสนอผลแบบพรรณนา มีรายละเอียดดังนี้

1 ด้านการเขียนย่อความ

การเขียนย่อความ หมายถึง การสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน แล้วนำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อให้กระชับ เข้าใจง่าย ถูกต้องและใจความครบถ้วนสมบูรณ์ ประกอบด้วย 6 ด้านย่อย ดังนี้

1.1 ไม่ย่อความผิดไปจากบทอ่าน จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียนพบการเขียนย่อความผิดไปจากบทอ่าน ดังนี้

✘ ตัวอย่างการย่อความผิดไปจากบทอ่าน	✓ การย่อความที่ถูกต้อง
ปลาที่มีคุณค่าทางร่างกายสูง	ปลาที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง
ปลาเป็นเนื้อสัตว์ที่มีวิตามินซี	ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง มีโปรตีนสูงมีวิตามิน
ปลาทะเลจะมีกรดไขมันมากกว่า	ปลาทะเลมีกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่า
ปลาทะเลมีโปรตีนมากกว่าปลาน้ำจืด	ปลาทะเลและปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมากนัก
ปลาทั้งสองประเภทมีสารอาหารเท่ากัน	ปลาทั้งสองประเภทมีสารอาหารบางชนิดที่แตกต่างกัน
ปลาทะเลน้ำลึก เช่น ปลาดุก ปลาสรวย	ปลาทะเลน้ำลึก เช่น ปลาแมกเคอเรล ปลาแซลมอน ปลาทูน่า

ตัวอย่างการย่อความผิดไปจากบทอ่าน

การย่อความที่ถูกต้อง

รับประทานปลาแล้วมีผลเสียกับสุขภาพ

รับประทานปลาแล้วมีผลดีต่อสุขภาพ

ปลาทะเลและปลาน้ำจืดมีประโยชน์เท่ากัน

ปลาทะเลและปลาน้ำจืดต่างก็มีคุณประโยชน์

ปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีนสูงกว่าปลาทะเล

ปลาทะเลและปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีน
ไม่แตกต่างกันมากนัก

ปลาน้ำจืดและปลาทะเลมีโปรตีนแตกต่างกัน

ปลาน้ำจืดและปลาทะเลมีโปรตีนไม่แตกต่างกัน
มากนัก

ปลาน้ำจืดและปลาทะเลมีปริมาณโปรตีนเท่ากัน

ปลาน้ำจืดและปลาทะเลมีปริมาณโปรตีน
ไม่แตกต่างกันมากนัก

ปริมาณปลาทะเลและปลาน้ำจืดไม่แตกต่างกัน

ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืด
ที่ยังไม่ผ่านการปรุงสุกไม่แตกต่างกันมากนัก

ปลาทะเลมีปริมาณโปรตีนน้อยกว่าปลาน้ำจืด

ปลาทะเลและปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีน
ไม่แตกต่างกันมากนัก

ปลาแต่ละประเภทมีคุณประโยชน์ด้วยกันทุกตัว

ปลาแต่ละประเภทล้วนมีคุณประโยชน์

ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูงที่สุด

ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง

ปริมาณโปรตีน 17-20 กิโลกรัม ต่อเนื้อปลา
100 กรัม

ปริมาณโปรตีน 17-20 กรัม ต่อเนื้อปลา
100 กรัม

ปลาทั้งสองประเภทมีทั้งคุณประโยชน์และโทษ
แตกต่างกัน

ปลาทั้งสองประเภทต่างก็มีคุณประโยชน์

ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืด
มีปริมาณเท่า ๆ กัน

ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืด
มีปริมาณใกล้เคียงกัน

ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง เช่น
มีโปรตีน คุณคงไม่เข้าใจหรอก

ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง
มีโปรตีนสูง มีวิตามิน ไขมัน และสารบางชนิด
ที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย

กรดไขมันโอเมกา3จะพบมากในปลาทะเลน้ำลึก
เช่น ปลาจะละเม็ดขาว

กรดไขมันโอเมกา-3 จะพบมากในปลาทะเลน้ำลึก
เช่น ปลาแมกเคอเรล ปลาแซลมอน และปลาทูน่า

ปลาทะเลปลาน้ำจืดที่ยังไม่ผ่านการปรุงสุก
มีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่าง

ปลาทะเลและปลาน้ำจืดที่ยังไม่ผ่านการปรุงสุก
มีปริมาณโปรตีน ไม่แตกต่างกันมากนัก

❌ ตัวอย่างการย่อความผิดไปจากบทอ่าน	✅ การย่อความที่ถูกต้อง
ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง เป็นเนื้อสัตว์ที่มีไขมันสูง มีวิตามินซี และ สารบางชนิดที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย	ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง เป็นเนื้อสัตว์ที่มีโปรตีนสูง มีวิตามิน และ สารบางชนิดที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย
การกินปลาน้ำจืดจึงทำให้เราได้รับสารอาหาร ที่จำเป็นต่อร่างกายมากกว่า	การกินปลาทะเลจึงทำให้เราได้รับสารอาหาร ที่จำเป็นต่อร่างกายมากกว่า
ปริมาณโปรตีนของปลาทั้งทะเลและปลาน้ำจืด มีปริมาณเท่ากันเล็กน้อย	ปริมาณโปรตีนของปลาทั้งปลาทะเลและ ปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมากนัก
ปลาน้ำทะเลมีโปรตีน 18-22 กรัมต่อปลา 100 กรัม ส่วนปลาน้ำจืดมีโปรตีน 17-20 กรัม ต่อปลา 100 กรัม	ปลาทะเลมีโปรตีน 18-22 กรัมต่อเนื้อปลา 100 กรัม ส่วนปลาน้ำจืดมีโปรตีน 17-20 กรัม ต่อเนื้อปลา 100 กรัม
ผลจากการวิจัยพบว่าปลาทะเลและปลาน้ำจืด มีปริมาณไม่แตกต่างกันมากนัก	ผลจากการวิจัยพบว่าปลาทะเลและปลาน้ำจืด มีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมากนัก
ผลจากการวิจัยพบว่าปลาทะเลและปลาน้ำจืด มีปริมาณไม่แตกต่างกันมากนัก	ผลจากการวิจัยพบว่าปลาทะเลและปลาน้ำจืด มีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมากนัก
ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืดต่างก็มีทั้งประโยชน์ และโทษ ควรเลือกกินให้เหมาะสม	ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืดต่างก็มีประโยชน์ ควรเลือกกินให้เหมาะสม
ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืดที่ยัง ไม่ผ่านการปรุงสุกมีปริมาณแตกต่างกันมากนัก	ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืดที่ยัง ไม่ผ่านการปรุงสุกมีปริมาณไม่แตกต่างกันมากนัก
ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืดที่ ยังไม่ผ่านการปรุงสุกมีปริมาณเท่ากัน	ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืด ที่ยังไม่ผ่านการปรุงสุกมีปริมาณไม่ต่างกันมากนัก
สรุปได้ว่าโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืด ที่ไม่ผ่านการปรุงสุกมีปริมาณแตกต่างกันหนักมาก	สรุปได้ว่าโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืด ที่ไม่ผ่านการปรุงสุกมีปริมาณไม่แตกต่างกันมากนัก

1.2 ไม่ยกตัวอย่าง จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียนพบการยกตัวอย่าง โดยปรากฏคำต่าง ๆ ดังนี้

- อย่างเช่น ปลาแมกเคอเรล
- ปลาดุก ปลานิล ปลาสาวย เป็นต้น
- ปลาน้ำจืดบางชนิด ตัวอย่างเช่น ปลาดุก
- ประโยชน์ของการกินปลา เช่น ช่วยบำรุงผิว บำรุงร่างกาย

1.3 ไม่ใช่เครื่องหมายัญประกาศกำกับ จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียนพบการใช้เครื่องหมายัญประกาศกำกับ ดังนี้

- “ปลาเป็นอาหารที่มีประโยชน์”
- เห็นด้วยว่า “ต้องเลือกกินปลาให้เหมาะสม”
- ระหว่าง “ปลาน้ำจืดกับปลาทะเล” อะไรมีประโยชน์มากกว่ากัน

1.4 ไม่ใช่คำสรรพนามบุรุษที่ 1 หรือ 2 จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียนพบการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

1.4.1 สรรพนามบุรุษที่ 1 ได้แก่ หนู ผม ฉันทัน ข้าพเจ้า เรา พวกเรา ดังนี้

- หนูชอบกินปลาทุ
- หนูชอบกินปลาเพราะทำให้ร่างกายแข็งแรง
- ผมเคยกินปลาทะเล
- ฉันไม่ชอบกินปลาทะเล
- ดิฉันกินทั้งปลาน้ำจืดและปลาทะเล
- ข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบปลาทะเลเท่าไรนัก
- เราควรเลือกกินปลาให้เหมาะสม
- จะกินปลาชนิดใดเราต้องเลือกกินให้เหมาะสมกับสุขภาพของเรา
- การกินปลาทะเลทำให้เราได้รับสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย
- แม่พาพวกเราไปซื้อปลาที่ตลาด

1.4.2 สรรพนามบุรุษที่ 2 ได้แก่ คุณ เธอ มัน ดังนี้

- ขึ้นอยู่กับที่คุณจะเลือกรับประทาน
- ปลาแซลมอนเธอก็มีประโยชน์เหมือนกัน
- ปลาทะเลมันก็อร่อยดี
- ปลาคุณมันก็มีสารอาหารเหมือนปลาชนิดอื่น

1.5 ไม่ใช่อักษรย่อหรือคำย่อ จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียนพบการใช้อักษรย่อ หรือคำย่อ ดังนี้

- ก. (กรัม)
- ด.ญ. (เด็กหญิง)
- g (กรัม)
- ตย.* (ตัวอย่าง)
- ด.ช. (เด็กชาย)
- ป.ทะเล* (ปลาทะเล)

* เป็นอักษรย่อที่นักเรียนคิดขึ้นเอง ซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถาน

1.6 ไม่เขียนชื่อเรื่อง จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียนพบการเขียนชื่อเรื่อง ดังนี้

- “กินปลาอะไรดีที่สุด”
- เรื่อง กินปลาอะไรดีที่สุด
- กินปลาอะไรดีที่สุด ปลาเป็นอาหารที่มีโภชนาการสูง

ข้อสังเกตและข้อควรพัฒนาด้านการเขียนย่อความ

จากการตอบการเขียนย่อความ พบว่า ใจความสำคัญที่ผู้เรียนนำมาเขียนยังไม่ครบถ้วน ผู้เรียนนำมาเขียนเป็นบางประเด็น และการนำมาเขียนตอบมีการปรับแต่งบางคำให้ต่างจากเนื้อความของบทอ่านจนทำให้เกิดความหมายจากบทอ่าน ย่อความโดยการตัดเนื้อความจากบทอ่านเป็นช่วง ๆ มีการยกตัวอย่างประกอบ ใส่ชื่อเรื่องหรือคำสั่ง หรือคัดลอกใจหาย และใช้บุรุษสรรพนามที่ 1 และ 2 ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการย่อความ ที่เป็นการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน แล้วนำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อ โดยมีความกระชับ เข้าใจง่าย ถูกต้องและใจความครบถ้วนสมบูรณ์ ในกรณีที่มีการหลាកคำ ผู้เรียนเลือกใช้คำไม่ถูกต้องหรือไม่สอดคล้องกับบริบททำให้อาจเกิดความผิดไปจากใจความสำคัญ

การปรับปรุง พัฒนาการเขียนย่อความของผู้เรียน ครูผู้สอนควรเน้นย้ำหรือฝึกผู้เรียนให้เขียนย่อความตามหลักการย่อความที่ถูกต้อง โดยเริ่มตั้งแต่การจับใจความสำคัญให้ครบถ้วน ย่อความไม่ผิดไปจากบทอ่าน ไม่คัดลอกเนื้อความจากบทอ่านทั้งหมด ไม่ยกตัวอย่าง ไม่ใช่เครื่องหมายอัฒภาคกำกับ ไม่ใช่คำสรรพนามบุรุษที่ 1 หรือ 2 ไม่ใช่อักษรย่อหรือคำย่อ และไม่เขียนชื่อเรื่อง นอกจากนี้ผู้เรียนควรเลือกใช้คำให้เหมาะกับบริบท เพื่อเป็นการพัฒนาการเขียนต่อไป

การเขียนแสดงความคิดเห็น หมายถึง การเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้และความเชื่อที่เกิดขึ้นภายในใจ และแสดงออกตามที่เห็น รู้ หรือคิด โดยผู้เขียนอาจใช้ความรู้และประสบการณ์ของตนเป็นพื้นฐานในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างเป็นเหตุเป็นผล โดยหลักการเขียนแสดงความคิดเห็น จำแนกเป็น 3 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ไม่กล่าวพาดพิงบุคคลหรือองค์กรให้เกิดความเสียหาย จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียนพบการพาดพิงบุคคล องค์กร ชื่อผลิตภัณฑ์หรือร้านค้าให้เกิดความเสียหาย ดังนี้

- เพื่อนผม (ระบุชื่อบุคคล) เป็นคนไม่ค่อยรักสุขภาพ
- เพื่อนฉัน (ระบุชื่อบุคคล) เป็นคนไม่ฉลาด จึงแนะนำให้กินปลาบำรุงสมอง
- การกินปลาดีกว่ากิน (ระบุชื่อผลิตภัณฑ์) เพราะมีประโยชน์มากกว่า
- ปลากระป๋อง (ระบุชื่อผลิตภัณฑ์) มีโทษต่อเรา
- ห้าง (ระบุชื่อองค์กร) บางสาขาขายปลาแช่แข็งที่ไม่มีคุณภาพ
- ร้าน (ระบุชื่อร้านค้า) ทำเมนูปลาหมิ้นคาว ฉันไม่ชอบ

2.2 ไม่ใช่คำรุนแรง ไม่ใช่คำสบถ ไม่ใช่คำหยาบ จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียนพบการใช้คำรุนแรง ใช้คำสบถ ใช้คำหยาบ ดังนี้

- โคตรอร่อย
- ปลาทะเลราคาโคตรแพง
- โอ้อ โหดสัตว์ โหดมาก

2.3 ไม่ใช่คำสรรพนามที่ไม่ถูกต้องตามหลักการแสดงความคิดเห็น จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียนพบการใช้คำสรรพนามที่ไม่ถูกต้องตามหลักการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

2.3.1 สรรพนามบุรุษที่ 1 ได้แก่ หนู เรา (เอกพจน์) คำ ชื่อบุคคล

- หนูเห็นด้วยกับเรื่องนี้
- เราว่าจะกินปลาอะไรก็ได้หมด
- เค้าชอบรับประทานปลามาก
- (ชื่อตนเอง) ชอบกินปลาทะเลมากกว่าปลาน้ำจืด

2.3.2 สรรพนามบุรุษที่ 2 ได้แก่ คุณ เธอ แก

- คุณชอบปลาแซลมอน คุณก็เลือกกินปลาแซลมอน
- คุณอาจจะสงสัยว่าปลาทะเลกับปลาน้ำจืดอะไรมีประโยชน์มากกว่ากัน
- เธออาจได้พยาธิมาด้วย
- อยากกินปลาอะไรก็ได้ แล้วแต่แก

ข้อสังเกตและข้อควรพัฒนาด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น

จากการเขียนตอบแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน พบว่า มีการกล่าวพาดพิงบุคคล องค์กร ชื่อผลิตภัณฑ์ หรือร้านค้าในเชิงลบ มีการเขียนแสดงอารมณ์ความรู้สึก ใช้ระดับภาษาที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ ภาษาพูด คำหยาบคาย และใช้คำสรรพนามที่ไม่ถูกต้องในการเขียนแสดงความคิดเห็น

การปรับปรุงและพัฒนาการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน ครูผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็น โดยจำแนกให้รู้และเข้าใจความแตกต่างระหว่างการแสดงความคิดเห็น โดยใช้ภาษาพูดกับการแสดงความคิดเห็นโดยใช้ภาษาเขียน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการเขียนแสดงความคิดเห็น และพัฒนาให้เกิดการเขียนที่เชื่อมโยง ความคิดและประสบการณ์ในชีวิตประจำวันอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ควรสอนผู้เรียนให้แสดงความคิดเห็นอย่างตรงประเด็นกับเรื่องที่อ่าน คือต้องมีพื้นฐานในการจับใจความมาก่อนที่จะแสดงความคิดเห็น เช่น บทอ่านดังกล่าวมุ่งให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับประทานปลาทะเลและปลาน้ำจืดอย่างเหมาะสม ควรสอนให้ผู้เรียนอ่านคำถามให้เข้าใจ ตอบคำถามอย่างตรงประเด็น และแสดงความคิดเห็นได้

3 ด้านการใช้ภาษา

การใช้ภาษา หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดสารจากผู้ส่งสารด้วยการเขียนเพื่อใช้สื่อความหมายมายังผู้รับสาร จำแนกเป็น 3 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

3.1 การสะกดคำ หมายถึง ข้อบกพร่องที่เกิดจากการใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์หรือตัวการ์นต์ ไม่ตรงตามที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียน สามารถจำแนกข้อบกพร่องในการสะกดคำของผู้เรียนแบ่งออกเป็น 8 กลุ่ม มีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 การใช้พยัญชนะผิด จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียนปรากฏข้อบกพร่องใน 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) การใช้พยัญชนะต้นผิด หรือตัวสะกดผิด หรือผิดทั้งพยัญชนะต้นและตัวสะกด 2) การใช้อักษรนำผิด และ 3) การใช้อักษรควบผิดหรือไม่ใช้อักษรควบ ดังนี้

พยัญชนะต้นผิด

✘ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	✔ คำที่สะกดถูกต้อง
ไอโอดีน	ไอโอดีน
กระคูก	กระดุก
คุณข้า	คุณค่า
ชะนั้น	ฉะนั้น
โถชนากการ โปชนากการ	โถชนากการ
ประเพท	ประเพณี
ปลาจะระเม็ดขาว	ปลาจะละเม็ดขาว
ปลาน้ำเข็ม	ปลาน้ำเค็ม
แผ้	แพ้
พิจณา	พิจารณา
มะเล็ง	มะเร็ง
เมณู	เมนู
รับลอง ลับลอง ลับรอง	รับรอง
รำบุง	บำรุง
ลายละเอียด ลายระเอียด รายระเอียด	รายละเอียด
คำคัญ	สำคัญ
สลูป	สรุป
อนูรักษ์	อนุรักษ์
อาสัย	อาศัย

ตัวสะกดผิด

✘ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	✔ คำที่สะกดถูกต้อง
กระดู	กระดูก
ครบถ้วย	ครบถ้วน
คุณณภาพ	คุณภาพ
คุณนะประโยชน์	คุณประโยชน์
คุณค่า	คุณค่า
ชนิน	ชนิด
ทนแทน	ทดแทน
บำรุงม	บำรุง
ประเภศ	ประเภท
ประโยชน์ ประโยค ประโยค ประโยชน์	ประโยชน์
ประสาร	ประสาธ
ปรากฏ	ปรากฏ
ปริมาร ปริมาณ	ปริมาณ
ปรุงสุข	ปรุงสุก
ปล่อน	ปล่อย
ปลาแขวมอน ปลาแซลมอล	ปลาแซลมอน
ปลาซิล	ปลาชีว
ปลาน้ำจื่อ	ปลาน้ำจืด
ปลาสลิต	ปลาสลิด
โปรตี	โปรตีน
พยาด	พยาธิ
พิสูท	พิสูจน์
รดชาติ	รสชาติ
ระบบ	ระบบ

ตัวสะกดผิด (ต่อ)

✘ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง ✔
ระหว่า ระหว่าว	ระหว่าง
รับประทาน รับประทาง	รับประทาน
ร่านกาย ร่างการ ร่ายกาย	ร่างกาย
โรงพยาบาลน โรงพยาบาลน	โรงพยาบาล
โรต โรน	โรค
วิตตามิน วิตามิน	วิตามิน
สมอน	สมอง
สรูป	สรุป
สัตว์บนบท	สัตว์บนบก
สามารถ สามารถ สามารถน	สามารถ
สุกภาพ	สุขภาพ
เสริมสร้าง	เสริมสร้าง
เห็นด้วย	เห็นด้วย
หลอดเลือก หลอยเลียด หลอดเลื่อ หลอเลื่อ	หลอดเลือด
อี้ทั้ง	อีกทั้ง
อุณภูมิ	อุณหภูมิ

พยัญชนะต้นผิดและตัวสะกดผิด

✘ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง ✔
ประเพศ	ประเภท
ปลาสรีส	ปลาสด
ปรุงสุข	ปรุงสุข
ภพว่า	พบว่า
สุขพาบ	สุขภาพ

อักษรนำผิด

✘ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง ✔
ความหน้าเชื่อถือ	ความน่าเชื่อถือ
จุดหมั่งหมาย	จุดมุ่งหมาย
ปลาหูหน้า	ปลาหูน่า
ปลาสะหวาย	ปลาสวาย
มะเหร็ง	มะเร็ง
สหรับ	สรุบ
หลอดเหลืออด	หลอดเลือด

อักษรควบผิด

✘ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง ✔
กล้ม	กรัม
ปรา	ปลา
ปลุง	ปรุง
แปลรูป	แปรรูป
กตไขมัน	กรดไขมัน

ไม่ใช้อักษรควบในคำที่ต้องใช้

✘ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	คำที่สะกดถูกต้อง ✔
คบถ้วน	ครบถ้วน
ช่าง	สร้าง
ซาบว่า	ทราบว่า
ปาน้ำจืด	ปลาน้ำจืด
โปตีน	โปรตีน
รับทาน รัปทาน	รับประทาน

ไม่ใช้อักขรควบในคำที่ต้องใช้ (ต่อ)

❌ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	✅ คำที่สะกดถูกต้อง
เสริมล่าง เสริมสร้าง	เสริมสร้าง
เชื่อมโซม	เชื่อมโทรม

ใช้อักขรควบในคำที่ไม่ต้องใช้

❌ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	✅ คำที่สะกดถูกต้อง
ประริมาณ	ปริมาณ
โปรตรีน	โปรตีน

3.1.2 การใช้สระผิด หมายถึง การใช้รูปสระหรือใช้เสียงสระที่ต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 หรือวางรูปสระไม่ถูกต้องตำแหน่งจากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียนพบข้อบกพร่อง ดังนี้

สระผิด

❌ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	✅ คำที่สะกดถูกต้อง
กิโลกร่า	กิโลกรัม
ใกล้เคื่อง	ใกล้เคียง
แข่งแรง แข่งแรง	แข็งแรง
เข้าพเจ้า ข้าพะเจ้า	ข้าพเจ้า
คุณค่า คณค่า	คุณค่า
ฉนั้น	ฉะนั้น
น้ำม	น้ำ
ประตีน โปรตีน	โปรตีน
ปลาทะเล ปลาทะเลาะ	ปลาทะเล
ปลาแมกเคอเรียล	ปลาแมกเคอเรล
ปลาจาละเม็ดขาว	ปลาจาละเม็ดขาว

สระผิด (ต่อ)

✘ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	✔ คำที่สะกดถูกต้อง
ปลาสะลิด	ปลาสลิด
ปลาสะวาย	ปลาสวาย
ปะริมาณ ปรีมาณ	ปริมาณ
ผิวพันธุ์	ผิวพรรณ
พะยาด	พยาธิ
เพระ	เพราะ
ภูมิคุ้มกัน	ภูมิคุ้มกัน
โภชนการ	โภชนาการ
มเร้ง	มะเร้ง
ระบบปราสาท	ระบบประสาท
เลือก	เลือก
วิใจ	วิจัย
วิตมิน	วิตามิน
สงไส สงใส	สงสัย
สรรพคุณ	สรรพคุณ
สระรูป	สรุป
สังเกตุ	สังเกต
สั้มคัญ สั้มคัญ	สำคัญ
หวัจัย หัวใจ หวใจ	หัวใจ
ไอโอดิน	ไอโอดีน

3.1.3 การใช้วรรณยุกต์ผิด หมายถึง การใช้รูปวรรณยุกต์หรือใช้เสียงวรรณยุกต์ที่ต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 หรือวางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง จากการวิเคราะห์กระดาษคำตอบของผู้เรียนพบข้อบกพร่อง ดังนี้

วรรณยุกต์ผิด

✘ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	✔ คำที่สะกดถูกต้อง
ไข่มั่น	ไข่มั่น
ครบถวน	ครบถ้วน
ครั้งที่	ครั้งที่
จุดมุ่งหมาย	จุดมุ่งหมาย
ซู้	ซู้
โซเดี่ยวม โซเดี่ยวม	โซเดี่ยวม
แต่กต่าง แต่กต่าง	แตกต่างกัน
ถ้วน	ถ้วน
ทั้งหมด ทั้งหมด	ทั้งหมด
เนื้อ เนื้อ	เนื้อ
นำทะเล นำทะเล	นำทะเล
บ้างชนิด	บางชนิด
ปลาเผ่า	ปลาเผา
ปลาแหลม่อน	ปลาแหลมอน
ปลาซ้อน	ปลาซ้อน
ปลาทูน้า ปลาทูน้า	ปลาทูน้า
ปลาปักเป้า	ปลาปักเป้า
เพิ่ม เพิ่ม	เพิ่ม
ร่างกาย ร่างกาย	ร่างกาย
โรคเก่า	โรคเก่า
เลือก	เลือก
เสริมสร้าง	เสริมสร้าง
ให้	ให้
อ้วน	อ้วน

วรรณยุกต์ผิด (ต่อ)

❌ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	✅ คำที่สะกดถูกต้อง
อาน	อ่าน
อีกทั้ง	อีกทั้ง
โอมเกล้า	โอมเกล้า

3.1.4 การใช้ตัวการ์นต์ผิด หมายถึง การใช้พยัญชนะที่เป็นตัวการ์นต์ หรือการวางตำแหน่งตัวการ์นต์ต่างไปจากคำที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 จากการวิเคราะห์กระดาษ คำตอบของผู้เรียนพบข้อบกพร่อง ดังนี้

อักษรนำผิด

❌ ตัวอย่างคำที่สะกดผิด	✅ คำที่สะกดถูกต้อง
จุดประสง	จุดประสงค์
ประโยชน์	ประโยชน์
พิสุจน์	พิสุจน์
ราคาย่อมเยาว์	ราคาย่อมเยา
วิเคราะห์	วิเคราะห์
สัตว์	สัตว์
สายพันธุ์	สายพันธุ์
อาทิต	อาทิตย์

3.1.5 การใช้อักษรย่อหรือคำย่อ หมายถึง การใช้รูปย่อของคำ หรือ วลี โดยใช้อักษรย่อ แทนคำที่เป็นรูปเต็ม โดยนำอักษรบางตัวในคำหนึ่ง ๆ ใช้เรียกแทนคำเต็ม มักใช้พยัญชนะที่เป็นอักษรต้นพยางค์ หรือท้ายพยางค์ก็มี อาจใส่จุดหรือไม่ใส่หลังอักษรนั้น ๆ ซึ่งในการทำข้อสอบ การเขียนย่อความไม่อนุญาตให้ใช้อักษรย่อ หรือคำย่อ ดังนี้

- ก. (กรัม)
- g (กรัม)
- ด.ช. (เด็กชาย)
- ด.ญ. (เด็กหญิง)

3.1.6 การใช้ไม้ยมกไม่ถูกต้อง หมายถึง การใช้ไม้ยมกไม่ถูกต้องตามหลักการใช้ หรือใช้ในตำแหน่งที่ไม่จำเป็นต้องใช้ ดังนี้

ใช้ไม้ยมกไม่ถูกต้อง	
✘ ตัวอย่างคำที่ใช้ไม้ยมกไม่ถูกต้อง	คำที่สะกดถูกต้อง ✔
กินปลาอย่างเอร็ดอร่อยมาก ๆๆ	กินปลาอย่างเอร็ดอร่อยมาก ๆ
ต่าง ๆ นา ๆ	ต่าง ๆ นานา

3.1.7 การฉีกคำ หมายถึง การแยกพยางค์ของคำให้อยู่คนละวรรคหรือคนละบรรทัด ดังนี้

ฉีกคำ	
✘ ตัวอย่างคำที่เขียนฉีกคำ	คำที่สะกดถูกต้อง ✔
กรดไขมันโอเม-กา-3	กรดไขมันโอเมกา-3
ประ-โยชน์	ประโยชน์
ปริ-มาณ	ปริมาณ
ปลาน้ำ-จืด	ปลาน้ำจืด
ปลาน้ำ-เค็ม	ปลาน้ำเค็ม
ปลาหะ-เล	ปลาทะเล

3.1.8 การใช้รูปภาพ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ต่าง ๆ หมายถึงการใช้รูปภาพ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ต่าง ๆ **ยกเว้น** เครื่องหมายเหล่านี้ . , - () ! ? % ฯ และ ฯลฯ

- ☺
- *
- #
- →

3.2 การใช้คำหรือถ้อยคำสำนวน หมายถึง การรู้จักความหมายของคำ รู้จักเลือกใช้ ถ้อยคำให้ตรงความหมายเหมาะสมกับกาลเทศะ การเลือกถ้อยคำได้อย่างเหมาะสมจะทำให้ การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล หากเลือกใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมก็จะทำให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผลเช่นกัน ความบกพร่องของการใช้ถ้อยคำในการสื่อสาร ประกอบด้วย 8 ด้านย่อย มีรายละเอียดดังนี้

3.2.1 การใช้คำผิดความหมายหรือผิดบริบท หมายถึง การนำคำที่มีความหมายอย่างหนึ่งไปใช้ไม่ตรงตามบริบทของข้อความ ส่งผลให้ความหมายไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ดังนี้

ใช้คำผิดความหมายหรือผิดบริบท

❌ ตัวอย่างการใช้คำหรือสำนวนที่ผิด	✅ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
การกินสิ่งของที่มีประโยชน์	การกินอาหารที่มีประโยชน์
ควรเลือกปลาที่ตอบสนองความต้องการ	ควรเลือกปลาที่เหมาะสมกับความต้องการ
ปริมาณไม่ต่างกัน	ปริมาณไม่ต่างกัน
ปริมาตรโปรตีน	ปริมาณโปรตีน
ปลาเป็นอาหารที่ทรงคุณค่า	ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ
ปลาจืด	ปลาน้ำจืด
ปลาน้ำเค็ม	ปลาทะเล
ผู้เขียนต้องการบ่งบอกประโยชน์ของปลา	ผู้เขียนต้องการบอกประโยชน์ของปลา
มีคุณภาพทางโภชนาการสูง	มีคุณค่าทางโภชนาการสูง
ยุยงส่งเสริมให้กินปลา	ส่งเสริมให้กินปลา
สรรพคุณของปลา	ประโยชน์ของปลา
สารบางชนิดที่เป็นผลประโยชน์ต่อร่างกาย	สารอาหารบางชนิดที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

3.2.2 การใช้คำเชื่อม (คำสันธาน) คำบุพบท คำลักษณนามผิด หมายถึง การใช้คำเชื่อม (คำสันธาน) คำบุพบท คำลักษณนาม ไม่สอดคล้องหรือไม่ถูกต้องกับเนื้อความ ดังนี้

คำเชื่อม (คำสันธาน) ผิด

❌ ตัวอย่างการใช้คำหรือสำนวนที่ผิด	✅ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
แต่จะกินปลาเพื่อให้ร่างกายได้รับโปรตีนอย่างครบถ้วน สามารถกินได้ทั้งปลาน้ำจืดและปลาทะเล	ถ้าจะกินปลาเพื่อให้ร่างกายได้รับโปรตีนอย่างครบถ้วน สามารถกินได้ทั้งปลาน้ำจืดและปลาทะเล
กินปลาที่ทำให้ร่างกายได้รับโปรตีน	กินปลาทำให้ร่างกายได้รับโปรตีน
บำรุงกระดูกฟัน	บำรุงกระดูกและฟัน

คำเชื่อม (คำสับธาน) ผิด (ต่อ)

❌ ตัวอย่างการใช้คำหรือสำนวนที่ผิด	✅ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
มีโปรตีนสูงและวิตามินและไขมันและสารบางชนิดและช่วยบำรุงผิวและกระดูกและฟัน	มีโปรตีนสูง มีวิตามิน ไขมัน และสารบางชนิดที่ช่วยบำรุงผิว กระดูกและฟัน
มีวิตามินแล้วเกลือแร่	มีวิตามินและเกลือแร่
ลดความเสี่ยงแก่การเป็นโรคหัวใจ	ลดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจ
ลดความเสี่ยงกับการเป็นโรคหัวใจ	ลดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจ

คำบุพบทผิด

❌ ตัวอย่างการใช้คำหรือสำนวนที่ผิด	✅ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
เนื่องจากปลาเหล่านี้อาศัยอยู่กับน้ำที่มีอุณหภูมิต่ำ	เนื่องจากปลาเหล่านี้อาศัยอยู่ในน้ำที่มีอุณหภูมิต่ำ
ปริมาณโปรตีนที่ปลาน้ำจืด	ปริมาณโปรตีนในปลาน้ำจืด
ปลาน้ำจืดมักอาศัยอยู่บนแม่น้ำ	ปลาน้ำจืดมักอาศัยอยู่ในแม่น้ำ
อธิบายถึงคุณประโยชน์ในตัวปลา	อธิบายถึงคุณประโยชน์ของปลา

คำลักษณนามผิด

❌ ตัวอย่างการใช้คำหรือสำนวนที่ผิด	✅ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
ปลา 2 ปลา ปลาทั้งสองอัน ปลาทั้งสอง	ปลาทั้งสองประเภท/ชนิด
ปลาแต่ละแบบก็มีคุณประโยชน์ด้วยกัน	ปลาแต่ละประเภท/ชนิดต่างก็มีคุณประโยชน์
ปลาแต่ละปลา	ปลาแต่ละประเภท/ชนิด
ปลาทั้งสองแบบ	ปลาทั้งสองประเภท/ชนิด
ปลาทั้งสองน้ำ	ปลาทั้งสองประเภท/ชนิด
ปลาอันไหนดีกว่ากัน	ปลาประเภท/ชนิดใดดีกว่ากัน
ปลาอันไหนมีประโยชน์มากกว่ากัน	ปลาประเภท/ชนิดใดมีประโยชน์มากกว่ากัน
เพราะบางปลา	เพราะปลาบางประเภท/ชนิด
มีสารอาหารหลายอัน	มีสารอาหารหลายอย่าง/ประเภท/ชนิด

3.2.3 การใช้คำหรือสำนวนที่ไม่มีในภาษา หมายถึง การใช้คำหรือสำนวนที่ไม่ปรากฏการใช้ในรูปแบบการเขียนข้อความ ดังนี้

ใช้คำหรือสำนวนที่ไม่มีในภาษา

❌ ตัวอย่างการใช้คำหรือสำนวนที่ผิด	✅ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
คืฟ	ครับ
ในการกินมือ ๆ 1	ในการกินแต่ละมือ
ผมเป็นคน 1 ที่ชอบกินปลา	ผมเป็นคนหนึ่งที่ชอบกินปลา
มันเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	ปลาเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย
ไม่มายในการใช้ชีวิต	ไม่สนใจ/ใส่ใจในการใช้ชีวิต
หากไม่ติดกลืนควา	หากคิดว่ากลืนควาปลาไม่ได้เป็นปัญหา

3.2.4 การใช้คำเกิน หมายถึง การใช้คำเกินจากบริบท เนื้อความ ซึ่งเมื่อตัดคำนั้นออกหรือไม่มีคำนั้น ๆ ก็ยังสามารถสื่อความได้คงเดิม หรือคำตก หมายถึง ขาดคำที่สำคัญในบริบทหรือเนื้อความซึ่งส่งผลให้สื่อความได้ไม่ครบถ้วน ดังนี้

คำเกิน

❌ ตัวอย่างการใช้คำหรือสำนวนที่ผิด	✅ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
ควรเลือกกินให้เหมาะสมอย่างพอดี	ควรเลือกกินให้เหมาะสม
ควรรับประทานปลาเป็นประจำสม่ำเสมอ	ควรรับประทานปลาเป็นประจำ
ทั้งนี้ทั้งนั้น	ทั้งนี้
ทั้งหมดทั้งสิ้น	ทั้งหมด
นำมาประกอบอาหารได้หลากหลายอย่างมากมาย	นำมาประกอบอาหารได้หลากหลาย
ปลาจะละเมียดเลือดขาว	ปลาจะละเมียดขาว
ปลาทะเลน้ำจืด ปลาทะเลน้ำเค็ม	ปลาทะเล
ปลาน้ำทะเล	ปลาทะเล
พอเหมาะพอควร	พอเหมาะ
มากมายหลายหลาก มากมายหลายอย่าง	มาก

คำเกิน (ต่อ)

❌ ตัวอย่างการใช้คำหรือสำนวนที่ผิด	✅ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
มีประโยชน์อย่างมากมายหลากหลาย	มีประโยชน์มาก
แม่มักชอบนำปลามาทำอาหาร	แม่ชอบนำปลาทำอาหาร
เยอะแยะมากมาย	มาก
รับรู้รับทราบ	รับรู้
เสี่ยงตายเป็นโรคหัวใจ	เสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจ
อีกทั้งยังสามารถนำมาประกอบอาหารได้หลากหลายหลายอย่าง	สามารถนำมาประกอบอาหารได้หลายอย่าง
เข้าร่างกาย	เข้าสู่ร่างกาย

คำตก

❌ ตัวอย่างการใช้คำหรือสำนวนที่ผิด	✅ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
เห็น เพราะปลามีประโยชน์	เห็นด้วย เพราะปลามีประโยชน์
ขึ้นอยู่ว่า	ขึ้นอยู่กับว่า
ปริมาณโปรตีนในปลา	ปริมาณโปรตีนในปลา
ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาจืด	ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืด
ผลจากการวิจัยสารอาหารในปลา	ผลจากการวิจัยสารอาหารในปลา
ภูมิคุ้ม	ภูมิคุ้มกัน
มีค่าทางสารอาหาร	มีคุณค่าทางสารอาหาร

3.2.5 การใช้คำลึกลับ หมายถึง การใช้คำไม่คงเส้นคงวา ไม่คงเดิมในบริบท เนื้อความเดิม ดังนี้

- กิน รับประทาน บริโภค
- ปลาทะเล ปลาน้ำเค็ม
- 100 กรัม ๑๐๐ กรัม
- ฉัน ดิฉัน หนู
- กรดไขมันโอเมกา-3 กรดไขมันโอเมกา 3 โอเมกา 3

- ปลาแต่ละชนิดต่างมีประโยชน์ไม่ว่าประเภทไหน
- ถ้าจะกินปลาเพื่อให้ร่างกายได้รับโปรตีนอย่างครบถ้วน สามารถรับประทานได้ทั้งสองชนิด
- ผู้เขียนมีจุดหมายให้เรารู้จักกินปลา และเลือกทานให้เหมาะสม กับร่างกาย
- ปลาแต่ละประเภทต่างมีประโยชน์ทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเลือกกินชนิดไหน

3.2.6 ภาษาถิ่น หมายถึง ภาษาที่ใช้เฉพาะในท้องถิ่นหรือภูมิภาค ดังนี้

- กิน
- คือกิน
- เจ็บท้อง
- ฉันทักปลาที่คุณแม่ทำอาหาร
- แซ่บหลาย แซ่บอีหลี
- เซา ๆ
- เต๋อ
- ดั่งไฟ
- ทำกรือโปะ
- เปิดคำสิเว้า
- ปอเนาะ
- รสชาตินิ้ว
- เฮตบได้

3.2.7 ภาษาพูด หมายถึง ภาษาที่ใช้พูด ไม่เคร่งครัดในหลักภาษา บางครั้งฟังแล้วไม่สุภาพ มักใช้พูดระหว่างผู้สนิทสนม เป็นภาษาเฉพาะกลุ่ม หรือเรียกว่า ภาษาปาก ซึ่งมีลักษณะการใช้อย่างไม่เป็นทางการ อาจดัดแปลงการเขียนผิดไปจากหลักการเขียนที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ รวมถึงคำที่ใช้ในการสื่อสารรูปแบบออนไลน์ ดังนี้

ใช้ภาษาพูด	
❌ ตัวอย่างการใช้ภาษาพูด	✅ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
ก็แค่นิดหน่อย	เล็กน้อย
ก็อยากให้ทุกคนหันมากินปลาแทนขนม เพราะมีประโยชน์มากมายหลายอย่าง	ต้องการให้ทุกคนกินปลาแทนขนม เพราะปลามีประโยชน์มาก

ใช้ภาษาพูด (ต่อ)

✘ ตัวอย่างการใช้ภาษาพูด	✔ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
การกินปลายังได้ประโยชน์แถมยังดีต่อสุขภาพ	การกินปลาดีต่อสุขภาพ
การที่เรากินน่องปลาจะทำให้เราได้รับประโยชน์	การที่เรากินปลาจะทำให้เราได้รับประโยชน์
กินปลาเยอะเกินไปก็ไม่ดี	กินปลามากเกินไปก็ไม่ดี
กินปลาแล้วจะได้ประโยชน์เยอะ	กินปลาแล้วได้ประโยชน์มาก
จะอะไรก็แล้วแต่การกินปลาดีต่อร่างกาย	อย่างไรก็ตาม การกินปลาดีต่อร่างกาย
ชนิดไหน	ชนิดใด
ช่วยบำรุงผิว กระดูกและฟัน แถมยังป้องกันมะเร็ง	ช่วยบำรุงผิว กระดูกและฟัน และยังป้องกันมะเร็ง
ดีตรง	ชอบความร่ำรวย
ดีตรง	ชอบความหรูหรา
แต่ยังไงก็กินปลาได้ทั้งสอง	แต่อย่างไรก็กินปลาได้ทั้งสองประเภท/ชนิด
แต่หากพิจารณาปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 ปลาทะเลจะมีเยอะกว่า	แต่หากพิจารณาปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 ปลาทะเลจะมีมากกว่า
แถมยังมีประโยชน์ แถมยังมีโปรตีนครบถ้วน	มีประโยชน์และมีโปรตีนครบถ้วน
แถมยังอร่อยอีกด้วย	และยังอร่อยอีกด้วย
ถือว่าดีที่สุด	ดีที่สุด
ทำกิน	ทำอาหาร
ธรรมดาที่เป็นคนชอบกินปลาอยู่แล้ว พอรู้อย่างนี้ ก็อยากกินปลาขึ้นไปอีก	ปกติก็ชอบกินปลา เมื่อทราบแล้วก็ยิ่งต้องการกินมากขึ้น
นิดนึง นิดเดียว	เล็กน้อย
นี่เห็นด้วยกับบทอ่าน	เห็นด้วยกับบทอ่าน
ในหัวมีแต่เรื่องปลา	คิดแต่เรื่องปลา
ปลาเนี่ย	ปลาชนิดนี้
ปลาบ้านเรา	ปลาในท้องถิ่นของเรา
ปลาน้ำจืดราคาถูก	ปลาน้ำจืดราคาไม่แพง

ใช้ภาษาพูด (ต่อ)

✘ ตัวอย่างการใช้ภาษาพูด	✔ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
ปลาต่างก็มีคุณประโยชน์เยอะ	ปลามีคุณประโยชน์
ประกอบอาหารได้ตั้งเยอะแยะ	ประกอบอาหารได้หลากหลาย
ปลาแต่ละประเภทเนี่ยต่างมีประโยชน์ด้วยกันทั้งสิ้น	ปลาแต่ละประเภทต่างมีประโยชน์ด้วยกันทั้งสิ้น
ปลาเป็นอาหารที่หาได้ง่าย ๆ ตกปลาในน้ำก็ได้ ซื้อที่ห้างก็ได้ ซื้อที่ตลาดก็ได้	ปลาเป็นอาหารที่หาได้ง่าย สามารถหาได้จาก แหล่งน้ำ ซื้อที่ห้างสรรพสินค้าหรือตลาดก็ได้
ปลาน้ำจืดหาซื้อได้ง่ายราคาไม่แพงเท่าไร	ปลาน้ำจืดหาซื้อได้ง่ายและราคาไม่แพง
ปลาน้ำทะเลมันมีประโยชน์	ปลาทะเลมีประโยชน์
ปลาอะไรก็ตามเรามีปัญหาซื้อเราก็กิน	เราสามารถซื้อปลารับประทานได้ตามฐานะทาง เศรษฐกิจ
ปลาอะไรก็มีคุณค่าเหมือน ๆ กัน	ปลาแต่ละประเภทมีคุณค่าเหมือนกัน
ผมคิดว่าน่าจะเห็นด้วยกับบทอ่านแหละ	ผมเห็นด้วยกับบทอ่าน
พวกปลาที่อยู่อุณหภูมิต่ำ	ปลาที่อยู่ในอุณหภูมิต่ำ
เพิ่งรู้	เพิ่งทราบ
มันก็แล้วแต่เราจะเลือกกิน	ขึ้นอยู่กับเราจะเลือกกิน
มันอยู่ที่เราจะเลือกทานปลาอะไร	ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเลือกรับประทานปลาอะไร
มันอยู่ที่ว่า	อยู่ที่ว่า
มีแหล่งที่มาที่ไป	มีแหล่งที่มา
มีประโยชน์มากมายเลย	มีประโยชน์มาก
มีปริมาณโปรตีนพอ ๆ กัน	มีปริมาณโปรตีนใกล้เคียงกัน
มีภูมิคุ้มกันมากขึ้นแถมยังบำรุงสมองอีกด้วย	มีภูมิคุ้มกันมากขึ้นและยังบำรุงสมองด้วย
ไม่แตกต่างกันเท่าไร	ไม่ต่างกันมากนัก
ไม่ใช่เลย	ไม่ใช่
ไม่ค่อยชอบกินปลาเลยคะ	ไม่ค่อยชอบกินปลา
ไม่ฉันก็กินปลาน้ำจืดแทน	ไม่เช่นนั้นก็กินปลาน้ำจืดแทน

ใช้ภาษาพูด (ต่อ)

✘ ตัวอย่างการใช้ภาษาพูด	✔ การใช้คำหรือสำนวนที่ถูกต้อง
ไม่ว่าชนิดไหนๆ ก็แล้วแต่	ไม่ว่าชนิดใดก็ตาม
ยังไง ยิ่งงัย	อย่างไร
เยอะ เยอะแยะ	มาก
เยอะขนาดนี้	มากเท่านี้
รีปล่าว	หรือไม่
เราควรทานปลาทะเลให้มากหน่อย	เราควรรับประทานปลาทะเลให้มาก
แล้วก็ยังได้รับประโยชน์	อีกทั้งยังได้รับประโยชน์
วันนี่	วันหนึ่ง
สุดยอดเลย	ดีมาก
อย่าเยอะ	อย่ามีปัญหามาก
อยากให้	ต้องการ, ประสงค์
อยากให้เห็นมากินปลากันเยอะ ๆ พุดตรง ๆ เป็นคนที่ชอบกินปลาอยู่แล้ว	ต้องการให้คนกินปลากันมากขึ้น
อยากกินอะไรก็กินไป มีประโยชน์ทั้งนั้น	สามารถรับประทานได้ตามต้องการ
อย่างงี้ถ้าอยากกินปลา ก็ฉ่ำไปเลยค๊ะ!	ถ้าต้องการรับประทานปลาก็สามารถรับประทานได้เต็มที่
อันไหน	ประเภทใด, ชนิดใด
อันไหนมีประโยชน์มากกว่ากัน	ประเภทใดมีประโยชน์มากกว่า
เอาปลามาทำกับข้าว	นำปลามาทำกับข้าว

3.2.8 การใช้คำภาษาต่างประเทศ หมายถึง การใช้คำภาษาต่างประเทศทั้งรูปแบบคำทับศัพท์และคำภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็น เนื่องจากมีคำภาษาไทยใช้อยู่แล้ว ดังนี้

ใช้คำภาษาต่างประเทศ

✘ ตัวอย่างการใช้คำภาษาต่างประเทศ	✔ คำภาษาไทย
ผิวมืออู๋	ผิวกระจ่างใส

3.3 การใช้ประโยค หมายถึง การเรียบเรียงข้อความโดยมีลักษณะการนำคำมาเรียงต่อกันเป็นกลุ่มคำ มีลักษณะเป็นวลีและประโยคอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ทั้งในด้านรูปแบบและความหมาย โดยทั่วไปประโยคประกอบด้วยคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป ที่มีทั้งภาคประธานและภาคแสดงในด้านของข้อบกพร่อง ด้านการเขียนประโยค ประกอบด้วย 4 ด้านย่อย มีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 ประโยคไม่สมบูรณ์ หมายถึง การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์เชิงโครงสร้างขาดส่วนประกอบใดส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญ คือ ประธาน กริยา กรรม เช่น ไม่มีประธานในกรณีทีละประธานไม่ได้ ไม่มีกรรมในกรณีที่เป็นกริยาต้องการกรรม และประโยคที่ไม่จบกระแสความ ดังนี้

ขาดประธาน

❌ ตัวอย่างประโยคที่ไม่สมบูรณ์	✅ ประโยคที่ถูกต้อง
กินเยอะ ๆ แข็งแรง	เราควรกินปลาเพื่อให้ร่างกายแข็งแรง
กินให้มีประโยชน์	เราควรกินปลาเพราะมีประโยชน์
ช่วยผิวดีขึ้น	ปลามีสารอาหารบางชนิดที่ช่วยบำรุงผิว
บำรุงร่างกายได้ในหลาย ๆ ด้าน	ปลาบำรุงร่างกายได้หลายด้าน
เป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง	ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง
เป็นอาหารที่มีประโยชน์	ปลาเป็นอาหารที่มีประโยชน์
มีประโยชน์ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น	ปลาแต่ละประเภทต่างก็มีประโยชน์ด้วยกันทั้งสิ้น

ขาดกริยา

❌ ตัวอย่างประโยคที่ไม่สมบูรณ์	✅ ประโยคที่ถูกต้อง
ปลาเป็นอาหารที่โปรตีน วิตามิน ไขมัน	ปลาเป็นอาหารที่มีโปรตีน มีวิตามิน ไขมัน

ขาดกรรม

❌ ตัวอย่างประโยคที่ไม่สมบูรณ์	✅ ประโยคที่ถูกต้อง
ฉันชอบกิน	ฉันชอบกินปลาทะเล/ ฉันชอบกินปลาน้ำจืด
ปลาทั้งสองประเภทมีไม่แตกต่างกันมากนัก	ปลาทั้งสองประเภทมีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมากนัก
เราสามารถกินได้ทั้ง 2 ประเภท	เราสามารถกินปลาได้ทั้ง 2 ประเภท

ไม่บอกกระแสความ

❌ ตัวอย่างประโยคที่ไม่สมบูรณ์	✅ ประโยคที่ถูกต้อง
ปริมาณโปรตีนในปลาน้ำจืด 17-20 กรัมต่อ	ปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีน 17-20 กรัม ต่อเนื้อปลา 100 กรัม
ปลาน้ำจืดที่อาศัยอยู่	ปลาน้ำจืดที่อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำธรรมชาติ
ปลาเหล่านี้อาศัยอยู่ในน้ำ	ปลาทะเลเหล่านี้อาศัยอยู่ในน้ำที่มีอุณหภูมิต่ำ
ปลาทุกประเภทเป็นสารอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายขึ้นอยู่กับเราเลือก	ปลาแต่ละประเภทมีสารอาหารที่มีคุณประโยชน์ต่อร่างกายด้วยกันทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับเราว่าจะเลือกกินให้เหมาะสมกับความต้องการหรือสุขภาพของเราอย่างไร

3.3.2 ประโยคไม่สื่อความ หมายถึง การเขียนประโยคที่สื่อความได้หลายแบบ แทนคำที่หายไป ได้หลายคำ ทำให้ไม่เข้าใจว่าจะสื่ออะไร หรือต้องแก้ไขใหม่ทั้งประโยค ดังนี้

ประโยคไม่สื่อความ

❌ ตัวอย่างประโยคที่ไม่สื่อความ	✅ ประโยคที่ถูกต้อง
หากพิจารณาปริมาณโปรตีนพบว่าปลาทะเลมีไขมันมากกว่า	หากพิจารณาปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 ปลาทะเลจะมีปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่าปลาน้ำจืด
ปลาทะเลและปลาน้ำจืดที่ยังไม่ผ่านการปรุงสุก มีปริมาณที่แตกต่างกัน	ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืดที่ยังไม่ผ่านการปรุงสุกมีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมากนัก
แต่การกินปลาน้ำจืดทะเลจึงทำให้เราได้รับสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายมากกว่า	การกินปลาทะเลทำให้เราได้รับสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายมากกว่า
ผลการวิจัยสารอาหาร ปลาทะเลมีกรดไขมันมากกว่า	ผลจากการวิจัยปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืดที่ไม่ผ่านการปรุงสุกมีปริมาณไม่แตกต่างกันมากนัก แต่หากพิจารณาปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 ปลาทะเลจะมีมากกว่าปลาน้ำจืด
ปลาน้ำเค็มสามารถนำมาตัดแปดเป็นปลาเค็ม	ปลาทะเลสามารถนำมาแปรรูปได้

ประโยชน์ไม่สื่อความ (ต่อ)

❌ ตัวอย่างประโยชน์ที่ไม่สื่อความ	✅ ประโยชน์ที่ถูกต้อง
ปลาตากแห้ง	ปลาทะเลสามารถนำมาแปรรูปได้
ปลาเป็นสารอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	ปลาเป็นอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย
ปลาที่มีปริมาณโปรตีนแตกต่างกัน	ปลาทะเลและปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมากนัก
ปลาน้ำเค็มมีปริมาณโอเมก้า 3 มากกว่า	ปลาทะเลมีปริมาณกรดไขมันโอเมก้า-3 มากกว่า

3.3.3 เขียนเป็นกลุ่มคำหรือวลี หมายถึง ข้อความที่เกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป มาเรียงติดต่อกันและทำให้เกิดคำที่มีความหมายซึ่งสามารถเป็นที่เข้าใจได้ แต่จะยังไม่เข้าใจความสมบูรณ์ ดังนี้

เขียนเป็นกลุ่มคำหรือวลี

❌ ตัวอย่างการเขียนเป็นกลุ่มคำหรือวลี	✅ ประโยชน์ที่ถูกต้อง
การกินปลาทะเลและปลาน้ำจืด	การกินปลาทะเลและปลาน้ำจืดทำให้ร่างกายได้รับโปรตีน และสารอาหารมาก
การกินปลาน้ำจืดบางชนิดที่ได้รับการรับรองว่ามีกรดไขมันโอเมก้า-3 อยู่ด้วยเช่นกัน	การกินปลาน้ำจืดบางชนิดที่ได้รับการรับรองว่ามีกรดไขมันโอเมก้า-3 สามารถรับประทานทดแทนปลาทะเลได้เช่นกัน
เนื้อสัตว์โปรตีนสูง	ปลาเป็นเนื้อสัตว์ที่มีโปรตีนสูง
ปลาทางโภชนาการสูง	ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง

3.3.4 เรียงลำดับคำหรือวางส่วนขยายไม่ถูกต้อง หมายถึง การจัดเรียงลำดับคำหรือวางส่วนขยายในประโยคไม่ถูกต้อง ผิดตำแหน่ง ดังนี้

เรียงลำดับคำหรือวางส่วนขยายไม่ถูกต้อง

❌ ตัวอย่างประโยคที่ไม่ถูกต้อง	✅ ประโยคที่ถูกต้อง
กรดไขมันโอเมก้า-3 ปลาทะเลมีมากกว่าปลาน้ำจืด	ปลาทะเลมีกรดไขมันโอเมก้า-3 มากกว่าปลาน้ำจืด
การกินหนึ่งปลานิล	การกินปลานิลหนึ่ง

เรียงลำดับคำหรือวางส่วนขยายไม่ถูกต้อง (ต่อ)

✘ ตัวอย่างประโยคที่ไม่ถูกต้อง	✔ ประโยคที่ถูกต้อง
การกินปลาเพื่อได้รับโปรตีนครบถ้วนให้ร่างกาย	การกินปลาเพื่อให้ร่างกายได้รับโปรตีนครบถ้วน
ข้อมูลเป็นส่วนช่วยให้ฉันตัดสินใจ	เป็นข้อมูลช่วยให้ฉันตัดสินใจ
ปริมาณปลาทะเลมีโปรตีน	ปลาทะเลมีปริมาณโปรตีน
ปริมาณโปรตีนที่ยังไม่ปรุงสุก ของปลาทั้งสองชนิด ไม่แตกต่างกันมากนัก	ปลาทั้งสองชนิดหากยังไม่ปรุงสุกมีปริมาณโปรตีนไม่ต่างกันมากนัก
ปลาเป็นสัตว์เนื้อที่มีโปรตีน	ปลาเป็นเนื้อสัตว์ที่มีโปรตีน
ปลาทะเลและปลาน้ำจืดมีคุณค่าทางโภชนาการ ที่มากไม่ต่างกันนัก	ปลาทะเลและปลาน้ำจืดมีคุณค่าทางโภชนาการ ที่ไม่ต่างกันมากนัก
ปลาทะเลมีโซเดียมและไอโอดีนเป็นสิ่งที่ร่างกาย ต้องการ	ปลาทะเลมีโซเดียมและไอโอดีนซึ่งเป็นที่ต้องการ ของร่างกาย
ปลาทั้งสองชนิดปริมาณโปรตีนปรุงไม่สุกไม่ต่างกัน	ปลาทั้งสองชนิดหากไม่ปรุงสุกมีปริมาณโปรตีน ไม่ต่างกัน
เราสามารถกินน้ำได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืด	เราสามารถกินได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืด
ส่วนมากคนนิยมกินปลาเป็นอาหาร	คนส่วนมากนิยมกินปลาเป็นอาหาร
อาหารปลาเป็นประโยชน์ต่อร่างกาย	ปลาเป็นอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

ข้อสังเกตและข้อควรพัฒนาด้านการใช้ภาษา

จากการเขียนตอบทั้งหมดจำนวน 2 ข้อย่อย คือข้อ 30.1 และ 30.2 พบว่า ด้านการใช้ภาษา ผู้เรียนเขียนสะกดคำผิดเป็นจำนวนมาก ทั้งการเขียนสะกดผิดตามพจนานุกรมและการเขียนสะกดผิดตามการพูดในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้พบว่ามีกรเขียนฉีกคำ การเขียนประโยคที่ไม่เป็นไปตามโครงสร้างประโยค เช่น ขาดประธาน กริยา หรือกรรม โดยส่วนใหญ่เขียนเป็นวลีหรือประโยคที่ไม่จบความ ใช้คำเชื่อมผิด ใช้คำเกินใช้ระดับภาษาต่างกัน เรียงลำดับคำผิด ทำให้ความหมายของคำเปลี่ยน ใช้คำผิดความหมายหรือผิดบริบท ใช้ภาษาพูด ภาษาถิ่น ภาษาต่างประเทศ ภาษาสนทนาในสื่อออนไลน์ ซึ่งความบกพร่องด้านการใช้ภาษาดังกล่าวเชื่อมโยงกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันประกอบกับช่วงวัยของผู้เรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ที่มีการใช้ภาษาสนทนาในลักษณะที่ไม่เป็นไปตามโครงสร้างภาษาที่ถูกต้อง แต่เป็นการใช้ภาษาตามสมันิยม จนทำให้ไม่สามารถ จำแนกความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้

การปรับปรุง พัฒนาการใช้ภาษา ครูผู้สอนควรเน้นย้ำผู้เรียนในการจำแนกการใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ภาษาเขียนต้องมีความถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา สื่อสารได้ถูกต้อง และเข้าใจตรงกัน ส่วนการใช้ภาษาพูดโดยเฉพาะการใช้ภาษาในสื่อออนไลน์ปัจจุบันมีบทบาทในการสนทนา เพิ่มมากขึ้นจนอาจส่งผลให้ผู้เรียนนำมาใช้ปะปนในภาษาเขียน ครูผู้สอนจึงควรเน้นย้ำหรือทำความเข้าใจเรื่อง ระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารแต่ละประเภท

4 ด้านการเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความคิด

การเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความคิด หมายถึงการแสดงข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างต่อเนื่อง เป็นลำดับขั้นตอน ลำดับเวลา และเป็นไปตามเหตุและผล เมื่ออ่านแล้วเนื้อหามีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกันไปในทิศทางเดียวกัน และไม่มีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน หรือขาดหายจนทำให้สื่อความไม่ชัดเจน ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 2 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

4.1 การเรียงลำดับความคิด หมายถึง การเรียงลำดับเนื้อหาที่แสดงถึงความต่อเนื่องทางความคิด ไม่วกวน ไม่สับสน เป็นไปตามเหตุและผล อ่านแล้วสื่อความได้ชัดเจนตลอดทั้งเรื่อง จากการตอบข้อสอบอัตนัยของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนยังมีข้อบกพร่องเรื่องการเรียงลำดับความคิดไม่เป็นไปตามลำดับเวลา และไม่เป็นไปตามเหตุและผล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ไม่เป็นไปตามลำดับเวลา

ตัวอย่างประโยคที่ไม่ถูกต้อง

การกินปลาทะเลทำให้ได้รับสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายมากกว่า แต่ปลาน้ำจืดก็ได้รับสารอาหารที่มากกว่าปลาทะเลเช่นกัน

กินที่เหมาะสมกับตัวเราหรือสุขภาพ ปลาทะเลมีโอเมกา ปลาจืด

จึงสรุปได้ว่า สามารถกินปลาได้ทั้งสอง ระหว่างปลาน้ำจืดกับปลาน้ำเค็ม อะไรมีประโยชน์

ปลาเป็นอาหารที่มีประโยชน์ ผมเห็นด้วย

ปลาแต่ละประเภทมีประโยชน์ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น ปลาที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง

สามารถกินได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืด ระหว่างปลาน้ำจืดและปลาทะเลอะไรมีประโยชน์กว่ากัน

หากพิจารณาปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 ปลาทะเลจะมีมากกว่า ปลาที่มีประโยชน์และโภชนาการสูง

เห็นด้วย เพราะผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายบอกประโยชน์ของปลาน้ำจืดและปลาทะเล

เห็นด้วยกับบทอ่าน เนื่องจากผู้เขียนมีจุดประสงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการกินปลาทะเลและปลาน้ำจืด

ประโยคที่ถูกต้อง

การกินปลาทะเลจะทำให้ได้รับสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายมากกว่า แต่การกินปลาน้ำจืดบางชนิดก็สามารถทดแทนได้เช่นกัน

ปลาทะเลมีปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่าปลาน้ำจืด ปลาแต่ละประเภทต่างมีคุณประโยชน์ขึ้นอยู่กับเราจะกินให้เหมาะสมกับความต้องการหรือสุขภาพร่างกายของเราอย่างไร

หลายคนอาจยังมีข้อสงสัยว่าระหว่างปลาน้ำจืดและปลาทะเลอะไรมีประโยชน์กว่ากัน จึงสามารถสรุปได้ว่า ถ้าจะกินปลาเพื่อให้ร่างกายได้รับโปรตีนอย่างครบถ้วนสามารถกินได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืด

ผมเห็นด้วย ปลาเป็นอาหารที่มีประโยชน์

ปลาที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง ปลาแต่ละประเภทมีประโยชน์ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

หลายคนอาจยังมีข้อสงสัยว่าระหว่างปลาน้ำจืดและปลาทะเลอะไรมีประโยชน์กว่ากัน ถ้าจะกินปลาเพื่อให้ร่างกายได้รับโปรตีนอย่างครบถ้วนสามารถกินได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืด

ปลาที่มีประโยชน์และโภชนาการสูง หากพิจารณาปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 ปลาทะเลจะมีมากกว่า

ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายบอกประโยชน์ของปลาน้ำจืดและปลาทะเล และเห็นด้วยกับบทอ่าน

ผู้เขียนมีจุดประสงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการกินปลาทะเลและปลาน้ำจืด และเห็นด้วยกับบทอ่าน

ไม่เป็นไปตามเหตุและผล

❌ ตัวอย่างประโยคที่ไม่ถูกต้อง	✅ ประโยคที่ถูกต้อง
ปลาทะเลมีโปรตีนและคุณภาพทางโภชนาการสูง	ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง มีโปรตีนสูง
ปลาที่มีโอเมกา, การกินปลาทะเลจะทำให้ได้รับสารอาหารมากกว่า แต่ปลาน้ำจืดก็ทดแทน	ปลาทะเลจะมีปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่า แต่การกินปลาน้ำจืดบางชนิดก็สามารถทดแทนได้
ปลาน้ำจืดปลาน้ำเค็มเหมือนกัน	ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืดที่ยังไม่ผ่านการปรุงสุกมีปริมาณไม่แตกต่างกันมากนัก
ปลาน้ำจืดมีปริมาณสารอาหารมากกว่าปลาน้ำเค็ม	การกินปลาทะเลจะให้สารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายมากกว่าปลาน้ำจืด
ปลาที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูงเนื่องจากอาศัยอยู่ในน้ำทะเลลึก	ปลาทะเลมีปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่า โดยเฉพาะปลาทะเลน้ำลึก
ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง มีโปรตีนไม่แตกต่างกันมาก ช่วยบำรุงผิว	ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง มีโปรตีนสูง ช่วยบำรุงผิว ปลาทะเลและปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมากนัก
ปลาที่มีประโยชน์เหมือนกัน เราสามารถกินได้ทั้งสองเพราะมีประโยชน์ไม่ต่างกันมากนัก ปลาทะเลและปลาน้ำเค็มต่างมีประโยชน์พอ ๆ กัน	ปลาทะเลและปลาน้ำจืดมีประโยชน์เหมือนกัน เราสามารถกินได้ทั้งสองประเภท
ปลาน้ำจืดและน้ำเค็มกินได้ทั้งสองเพราะแต่ละปลามีประโยชน์ต่างกัน กินได้ทั้งสอง แต่แต่ละปลามีประโยชน์มากบ้างน้อยบ้างอยู่ที่เราเลือก	ปลาทะเลและปลาน้ำจืดมีประโยชน์ไม่แตกต่างกัน สามารถกินได้ทั้งสองประเภท ขึ้นอยู่กับเราจะกินให้เหมาะสมกับความต้องการหรือสุขภาพร่างกายของเราอย่างไร
ปลาที่มีคุณประโยชน์มาก ปลาทะเลมีโทษด้วยเหมือนกัน	ปลาทะเลและปลาน้ำจืดต่างมีประโยชน์
ปลาทะเลมีปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่าปลาทะเลน้ำลึก	ปลาทะเลมีปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่า โดยเฉพาะปลาทะเลน้ำลึก
ปลาทะเลมีกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่าจึงต้องสร้างและสะสมไขมัน	ปลาทะเลมีปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่า โดยเฉพาะปลาทะเลน้ำลึกซึ่งอาศัยอยู่ในน้ำที่มีอุณหภูมิต่ำจึงต้องสร้างและสะสมไขมัน

ไม่เป็นไปตามเหตุและผล (ต่อ)

❌ ตัวอย่างประโยคที่ไม่ถูกต้อง	✅ ประโยคที่ถูกต้อง
ปลาก็มีประโยชน์มากไม่แตกต่างกับเนื้ออื่น ๆ	ปลาเป็นเนื้อสัตว์ที่มีโปรตีนสูงไม่แตกต่างกับเนื้อประเภทอื่น ๆ
เราควรกินปลาน้อย ๆ เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง	เราควรกินปลาให้เหมาะสมกับความต้องการหรือสุขภาพร่างกายของเรา
สนับสนุนให้กินแต่ก็แล้วแต่ความต้องการของผู้กินหรือไม่	สนับสนุนให้กินปลา แต่ต้องเลือกกินให้เหมาะสมกับความต้องการหรือสุขภาพร่างกายของเรา

4.2 การเชื่อมโยงความคิด หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาที่แสดงถึงการเชื่อมโยงความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลสัมพันธ์กัน ไม่มีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนหรือขาดหายจนทำให้อ่านแล้วสื่อความไม่ชัดเจน จากการตอบข้อสอบอัตนัยของผู้เรียน พบว่ายังมีข้อบกพร่องเรื่องการเชื่อมโยงความคิดลักษณะต่าง ๆ จำแนกเป็น 3 ด้านย่อย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เนื้อความขาด

❌ ตัวอย่างประโยคที่ไม่ถูกต้อง	✅ ประโยคที่ถูกต้อง
แม้ว่าจะมีไม่มากเท่า หลายคนสงสัยว่าปลาน้ำจืดกับปลาทะเล	ปลาน้ำจืดมีกรดไขมันโอเมกา-3 เช่นกัน แม้ว่าจะมีไม่มากเท่ากับปลาทะเล หลายคนสงสัยว่าปลาน้ำจืดกับปลาทะเลอะไรมีประโยชน์มากกว่ากัน
ขึ้นอยู่กับว่าเราเลือกตามความต้องการ	ปลาแต่ละประเภทต่างก็มีประโยชน์ ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเลือกกินให้เหมาะสมกับความต้องการหรือสุขภาพของเราอย่างไร
ควรกินปลาน้ำจืดบางชนิดที่ได้รับการรับรองอยู่ด้วยเช่นกัน	ควรกินปลาน้ำจืดบางชนิดที่ได้รับการรับรองว่ามีกรดไขมันโอเมกา-3 อยู่ด้วยเช่นกัน
แต่การกินปลาน้ำจืดที่ได้รับการรับรองว่ามีกรดไขมันโอเมกา-3 เช่นกัน ขึ้นอยู่กับการเลือกกินให้เหมาะสม	แต่การกินปลาน้ำจืดที่ได้รับการรับรองว่ามีกรดไขมันโอเมกา-3 สามารถกินทดแทนปลาทะเลได้เช่นกัน ขึ้นอยู่กับการเลือกกินให้เหมาะสม
ถ้าจะกินปลาเพื่อให้ร่างกายได้รับสามารถกินได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืด	ถ้าจะกินปลาเพื่อให้ร่างกายได้รับปริมาณโปรตีนอย่างครบถ้วน สามารถกินได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืด

เนื้อความขาด (ต่อ)

✘ ตัวอย่างประโยคที่ไม่ถูกต้อง	✔ ประโยคที่ถูกต้อง
ปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่า ปลาน้ำจืดบางชนิดกินได้เช่นกัน	ปลาทะเลมีปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่า ปลาน้ำจืด แต่ปลาน้ำจืดบางชนิดก็สามารถกินทดแทนได้เช่นกัน
ปลาน้ำจืดและปลาน้ำเค็มมีปริมาณที่ไม่แตกต่างกันมาก	ปลาน้ำจืดและปลาทะเลมีปริมาณโปรตีนที่ไม่แตกต่างกันมาก
ปลาแต่ละประเภทต่างก็มีประโยชน์เหมาะสมกับความต้องการ	ปลาแต่ละประเภทต่างก็มีประโยชน์ควรเลือกกินให้เหมาะสมกับความต้องการของร่างกาย
ปลาแต่ละประเภทต่างมีคุณประโยชน์ขึ้นอยู่กับเราจะกิน	ปลาแต่ละประเภทต่างมีคุณประโยชน์ขึ้นอยู่กับเราจะกินให้เหมาะสมกับความต้องการของร่างกาย
ปลาแต่ละประเภทต่างมีคุณประโยชน์ด้วยกันทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับว่า	ปลาแต่ละประเภทต่างมีคุณประโยชน์ด้วยกันทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับว่าจะเลือกกินให้เหมาะสมกับความต้องการของร่างกาย
ปลาทะเลและปลาน้ำจืดที่ยังไม่ปรุงสุก	ปลาทะเลและปลาน้ำจืดที่ยังไม่ปรุงสุกมีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมากนัก
ปลาที่มีปริมาณไม่เท่ากันมากนัก	ปลาที่ยังไม่ปรุงสุกมีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมากนัก
แม้ว่ากรดไขมันโอเมกา-3 จะพบมากในปลาน้ำลึก ปลาแต่ละประเภทต่างมีคุณประโยชน์	แม้ว่ากรดไขมันโอเมกา-3 จะพบมากในปลาทะเลน้ำลึก แต่ปลาแต่ละประเภทต่างมีคุณประโยชน์ทางโภชนาการ
แม้ว่าจะมีไม่มากเท่า หลายคนสงสัยว่าปลาน้ำจืดกับปลาทะเล	ปลาน้ำจืดมีกรดไขมันโอเมกา-3 เช่นกัน แม้ว่าจะมีไม่มากเท่ากับปลาทะเล หลายคนสงสัยว่าปลาน้ำจืดกับปลาทะเลอะไรมีประโยชน์มากกว่ากัน
หลายคนสงสัยว่าปลาทะเลกับปลาน้ำจืดอะไรมีประโยชน์กว่ากัน ถ้าจะกินปลาให้ได้โปรตีนอย่างครบ กินได้ทั้งคู่	หลายคนสงสัยว่าปลาทะเลกับปลาน้ำจืดอะไรมีประโยชน์กว่ากัน ถ้าจะกินปลาให้ได้โปรตีนอย่างครบถ้วนกินได้ทั้งสองประเภท
อยากทุกคนเห็นว่า	อยากให้ทุกคนเห็นว่าการกินปลาที่มีประโยชน์

เนื้อความไม่สัมพันธ์กัน

❌ ตัวอย่างประโยคที่ไม่ถูกต้อง	✅ ประโยคที่ถูกต้อง
กินปลาเพื่อเราแข็งแรง	กินปลาเพื่อให้ร่างกายของเราแข็งแรง
แต่อาจไม่ได้สารอาหารแต่ก็ได้ครบเช่นกัน	ปลาน้ำจืดมีกรดไขมันโอเมกา-3 แต่อาจมีไม่มากเท่าปลาทะเลแต่ก็สามารถกินทดแทนได้เช่นกัน
ปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 ปลาทั้งสองไม่แตกต่างกันมาก ปลาทะเลมีกรดไขมันโอเมกา-3 เท่ากับปลาน้ำจืด	ปริมาณโปรตีนในปลาทั้งสองประเภทมีปริมาณไม่แตกต่างกันมาก แต่ปลาทะเลมีกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่าปลาน้ำจืด
ปลาทะเลจะมีปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่าปลาทะเลน้ำลึก	ปลาทะเลจะมีปริมาณกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่าปลาน้ำจืด โดยเฉพาะปลาทะเลน้ำลึก
ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง ถึงแม้ว่ากรดไขมันโอเมกา-3 จะพบมากในปลาทะเลน้ำลึก	ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง และมีกรดไขมันโอเมกา-3 ซึ่งจะพบมากในปลาทะเลน้ำลึก
ปลาที่มีโภชนาการสูง เนื่องจากอาศัยอยู่ในทะเลน้ำลึก	ปลาเป็นอาหารที่มีโภชนาการสูง ปลาทะเลจะมีกรดไขมันโอเมกา-3 มาก เนื่องจากอาศัยอยู่ในทะเลน้ำลึก
เราจะเลือกกินให้เหมาะสมกับความต้องการหรือสุขภาพของเรา ปลาจะละเม็ดขาว ปลาดุก ปลาสวาย	ปลาจะละเม็ดขาว ปลาดุก ปลาสวาย มีกรดไขมันโอเมกา-3 สามารถกินทดแทนปลาทะเลได้ ขึ้นอยู่กับเราจะเลือกกินให้เหมาะสมกับความต้องการหรือสุขภาพของเราอย่างไร
วิจัยสารอาหารในปลา ปลาเป็นปลาที่มีประโยชน์	ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง ผลการวิจัยสารอาหารในปลาทั้งสองประเภทพบว่า ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืดที่ยังไม่ผ่านการปรุงสุกมีปริมาณไม่แตกต่างกันมากนัก
สามารถกินได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืด แต่การกินปลาน้ำจืดบางชนิดซึ่งจะทดแทนได้	ปลาทะเลมีกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่า แต่การกินปลาน้ำจืดบางชนิดสามารถทดแทนได้

เนื้อความซ้ำ

✘ ตัวอย่างประโยคที่ไม่ถูกต้อง	✔ ประโยคที่ถูกต้อง
การทานปลาชนิดใดดีต่อสุขภาพ และควรเลือกบริโภคปลาชนิดใดที่ดีต่อสุขภาพ	ควรเลือกบริโภคปลาซึ่งดีต่อสุขภาพ
ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเลือกกินให้เหมาะสมกับความต้องการหรือสุขภาพของเราให้เหมาะสมกับความต้องการและสุขภาพ	ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเลือกกินให้เหมาะสมกับความต้องการหรือสุขภาพของเรา
ได้รับโปรตีนครบถ้วนการกินปลาได้สารอาหารโปรตีนครบถ้วน	การกินปลาจะทำให้ได้รับสารอาหารโปรตีนครบถ้วน
ปลาทะเลกับปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมาก	ปลาทะเลกับปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมากนัก
ปลาทะเลมีกรดไขมันโอเมกา-3 แต่หากพิจารณาสามารถกินได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืดเพราะเป็นปลาน้ำลึก	ปลาทะเลมีกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่า แต่สามารถกินได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืด
ปลาทะเลมีประโยชน์ต่อร่างกาย มีประโยชน์ต่อร่างกาย	ปลาทะเลมีประโยชน์ต่อร่างกาย
ปลาทะเลมีปริมาณปลาทะเลมีปริมาณโปรตีนมากกว่าปลาน้ำจืด	ปลาทะเลมีปริมาณโปรตีนมากกว่าปลาน้ำจืด
ปลาที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เราจึงเลือกกินให้มีประโยชน์กับเรา	ปลาที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย จึงควรเลือกกิน
ปลาที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย กินเข้าไปจึงมีประโยชน์ต่อร่างกาย	ปลาที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย
เพราะปลาทั้งสองชนิดนี้มีประโยชน์ เพราะปลาทั้งสองชนิดนี้มีประโยชน์	เพราะปลาทั้งสองชนิดนี้มีประโยชน์
มีปริมาณโปรตีนที่ยังไม่บริสุทธิ์ ไม่แตกต่างกันมาก	ปลาทะเลกับปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีนไม่แตกต่างกันมากนัก

จากการเขียนตอบข้อ 30.1 และ 30.2 พบว่า การเรียงลำดับความคิดและเชื่อมโยงความคิด ยังมีข้อบกพร่อง เช่น ลำดับเนื้อความสับสน สื่อความได้ไม่ชัดเจน เนื้อความขาด เนื้อความซ้ำ ซึ่งอาจจะเกี่ยวกับความไม่รอบคอบ ในการตรวจสอบเนื้อความการเขียน หรือการจัดลำดับความคิด ในการสื่อสารข้อมูล ตลอดจนการขาดการฝึกฝนหรือประสบการณ์การเขียนสื่อสาร

การปรับปรุง พัฒนาด้านการเรียงลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความคิด ครูผู้สอนควร เน้นย้ำผู้เรียนในการฝึกลำดับความคิด เชื่อมโยงความคิดให้สัมพันธ์หรือเป็นไปตามเหตุการณ์หรือ เนื้อความของบทอ่าน โดยอาจจะจัดทำเป็นแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านแล้วเขียนสรุป ทั้งนี้ควร เน้นย้ำเกี่ยวกับความรอบคอบหรือการตรวจสอบเนื้อความที่ผู้เรียนเขียน เพื่อเป็นการฝึกฝนและเพิ่ม ประสบการณ์การเขียนสื่อความที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อันจะเป็นประโยชน์สืบเนื่องไปสู่ การเรียนรู้ด้านอื่น ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ, 2551. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ราชบัณฑิตยสถาน, 2554. **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554**. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด.

ภาคผนวก

ตอนที่ ๓ : แบบอัตนัย จำนวน ๑ ข้อ ๓๐ คะแนน

ให้เขียนตอบในกระดาษคำตอบ ด้วยตัวบรรจง ขนาดครึ่งบรรทัด

โดยใช้ภาษาไทยมาตรฐาน (ภาษาไทยกลาง) และความยาวในการเขียนให้เป็นไปตามที่กำหนดในแต่ละข้อย่อย ถ้าเขียนเกินจำนวนบรรทัดที่กำหนดจะตรวจถึงบรรทัดที่กำหนดเท่านั้น

๓๐. ใช้บทอ่านต่อไปนี้ เป็นข้อมูลในการเขียนตอบ ข้อ ๓๐.๑ - ๓๐.๒

กินปลาอะไรดีที่สุด

ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง เป็นเนื้อสัตว์ที่มีโปรตีนสูง มีวิตามิน ไชมัน และสารบางชนิดที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น ช่วยบำรุงผิว บำรุงกระดูกและฟัน ให้แข็งแรง ลดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจและหลอดเลือด ป้องกันมะเร็ง เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน และบำรุงระบบประสาทและสมอง อีกทั้งยังสามารถนำมาประกอบอาหารได้หลากหลาย แต่หลายคนอาจยังมีข้อสงสัยว่า ระหว่างปลาน้ำจืดกับปลาทะเล อะไรมีประโยชน์มากกว่ากัน

ผลจากการวิจัยสารอาหารในปลาทั้งสองประเภทพบว่า ปริมาณโปรตีนในปลาทะเลและปลาน้ำจืดที่ยังไม่ผ่านการปรุงสุกมีปริมาณไม่แตกต่างกันมากนัก คือ ปลาทะเลมีปริมาณโปรตีน ๑๘-๒๒ กรัมต่อเนื้อปลา ๑๐๐ กรัม ส่วนปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีน ๑๗-๒๐ กรัมต่อเนื้อปลา ๑๐๐ กรัม จึงสามารถสรุปได้ว่า ถ้าจะกินปลาเพื่อให้ร่างกายได้รับโปรตีนอย่างครบถ้วน สามารถกินได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืด

แต่หากพิจารณาปริมาณกรดไขมันโอเมกา-๓ ปลาทะเลจะมีปริมาณกรดไขมันโอเมกา-๓ มากกว่า โดยเฉพาะปลาทะเลน้ำลึกอย่างปลาแมกเคอเรล ปลาแซลมอน และปลาทูน่า เนื่องจากปลาเหล่านี้อาศัยอยู่ในน้ำที่มีอุณหภูมิต่ำ จึงต้องสร้างและสะสมไขมัน นอกจากนี้ ปลาทะเลยังมีโซเดียมและไอโอดีนซึ่งเป็นที่ต้องการของร่างกาย การกินปลาทะเลจึงทำให้เราได้รับสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายมากกว่า

แม้ว่ากรดไขมันโอเมกา-๓ จะพบมากในปลาทะเลน้ำลึก แต่การกินปลาน้ำจืดบางชนิด เช่น ปลาจะละเม็ดขาว ปลาดุก ปลาช่อน ปลาสลิด ที่ได้รับการรับรองว่ามีกรดไขมันโอเมกา-๓ อยู่ด้วยเช่นกัน ซึ่งจะช่วยทดแทนได้ แม้ว่าอาจจะไม่มากเท่าปลาทะเลก็ตาม จะเห็นได้ว่า ปลาแต่ละประเภทต่างก็มีคุณประโยชน์ด้วยกันทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเลือกกินให้เหมาะสมกับความต้องการหรือสุขภาพของเราอย่างไร

๓๐.๑ จงเขียนย่อความจากบทอ่าน ความยาวไม่เกิน ๕ บรรทัด (๑๐ คะแนน)

๓๐.๒ จงวิเคราะห์ว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร และนักเรียนเห็นด้วยกับบทอ่านหรือไม่ พร้อมระบุเหตุผลและยกตัวอย่างในชีวิตประจำวันประกอบ ทั้งนี้ต้องไม่พาดพิงบุคคลหรือองค์กรให้เกิดความเสียหาย
ความยาว ๕ - ๘ บรรทัด (๒๐ คะแนน)

ตัวอย่างการตอบ

30.1 จงเขียนย่อความจากบทอ่าน ความยาวไม่เกิน 5 บรรทัด

ความว่า ปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง ช่วยบำรุงผิว บำรุงกระดูกและฟันให้แข็งแรง ขี้ปลาสามารถนำมาประกอบอาหารได้หลากหลาย ปลาทะเลมีปริมาณโปรตีน ๑๕-๒๒ กรัม ปลาน้ำจืดมีปริมาณโปรตีน ๑๗-๒๐ กรัม ถ้าจะกินปลาเพื่อให้อารมณ์ดีควรรับประทานปลาที่สามารถกินได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืด แต่ปลาทะเลมีปริมาณกรดไขมันโอเมก้า-๓ มากกว่าเนื่องจากปลาน้ำจืดอยู่ในน้ำที่มีอุณหภูมิต่ำแต่การกินปลาน้ำจืดมีกรดไขมันอยู่ด้วยเช่นกัน ดังนั้นปลาแต่ละประเภทต่างก็มีประโยชน์ขึ้นอยู่กับเราจะเลือกกินในเหมาะสม

30.2 จงวิเคราะห์ว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไร และนักเรียนเห็นด้วยกับบทอ่านหรือไม่ พร้อมระบุเหตุผลและยกตัวอย่างในชีวิตประจำวันประกอบ ทั้งนี้ต้องไม่พาดพิงบุคคลหรือองค์กรให้เกิดความเสียหาย ความยาว 5 - 8 บรรทัด

มีจุดประสงค์คือปลาแต่ละชนิดแต่ละประเภทก็มีประโยชน์ด้วยกันทั้งนั้น ขึ้นอยู่กับเราว่าจะเลือกกินในเหมาะสม เห็นด้วย เพราะปลาเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ช่วยบำรุงผิว บำรุงกระดูกและฟันให้แข็งแรง ลดความเสี่ยงต่อโรคนิ่วและลดเลือด ป้องกันมะเร็ง เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน ขี้ปลาระบบประสาทและสมอง สามารถนำมาประกอบอาหารได้หลากหลาย เช่น แม่ควรรู้ในเด็กหรือลูกกินอาหารที่มีปลาเป็นวัตถุดิบเพื่อในลูกได้มีภูมิคุ้มกันที่ดี ขี้ปลาระบบประสาทและสมอง สามารถกินได้ทั้งปลาทะเลและปลาน้ำจืดหากขาดสารอาหารควรกินปลาทะเล เพราะปลาทะเลมีโซเดียมและไอโอดีน ดังนั้นขึ้นอยู่กับเราว่าจะเลือกกินขี้ไว้ในเหมาะสม

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อ 30 การย่อความและแสดงความคิดเห็นจากบทอ่าน (30 คะแนน)

ข้อ 30.1 จงย่อความจากเรื่องที่อ่าน (10 คะแนน)

1. เนื้อหา (7 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
1.1	ใจความสำคัญ	จับใจความสำคัญครบถ้วน	4
		ไม่มีใจความสำคัญ	0
1.2	ลำดับความคิด และเชื่อมโยงความคิด	ลำดับความคิด และเชื่อมโยงความคิดเห็นต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	2
		ผิดตั้งแต่ 3 แห่งขึ้นไป	0
1.3	ความถูกต้องตามหลักการเขียนย่อความ	ย่อความถูกต้องตามหลักการเขียนย่อความ	1
		ผิดตั้งแต่ 1 ลักษณะขึ้นไป	0

2. ภาษา (3 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
2.1	การสะกดคำ	สะกดคำถูกต้อง ใช้ไม่ยืมมกถูกต้อง ใช้เครื่องหมายถูกต้อง ไม่ฉีกคำ	1
		ผิดตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป	0
2.2	การใช้คำ/ถ้อยคำ สำนวน	ใช้คำ/ถ้อยคำ สำนวนถูกต้องตามความหมาย ทั้งความหมายตรง และความหมายแฝง ไม่ใช้คำภาษาถิ่น	1
		ผิดตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป	0
2.3	การใช้ประโยค	เขียนประโยคที่สมบูรณ์ สื่อความได้ เรียงลำดับคำ/วางส่วนขยายในประโยคถูกต้อง	1
		ผิดตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป	0

หมายเหตุ

- หากคัดลอกข้อความส่วนใดส่วนหนึ่งของข้อสอบ O-NET (ยกเว้นบทอ่านของข้อ 30) จะได้ 0 คะแนนทั้งข้อ
- หากเขียนเกินกรอบหรือเกินเส้นบรรทัดที่กำหนดให้ จะตรวจเฉพาะข้อความที่อยู่ในกรอบ หรือเส้นบรรทัดที่กำหนดให้
- หากคะแนนใจความสำคัญเป็น 0 คะแนน จะได้ 0 คะแนนทั้งข้อ
- หากยกข้อความในบทอ่านไม่ว่าจะยกย่อหน้าก็ตาม จะตรวจเฉพาะใจความสำคัญ และไม่ตรวจส่วนอื่น
- หากข้อความที่เขียนมาอ่านไม่ออกหรืออ่านไม่ได้ความ จะตรวจเฉพาะใจความสำคัญ และไม่ตรวจส่วนอื่น
- หากเขียนเป็นย่อหน้า มีตัวเลข ตัวอักษร หรือเครื่องหมายลำดับข้อ จะตรวจเฉพาะใจความสำคัญ และไม่ตรวจส่วนอื่น

เกณฑ์การให้คะแนน (ต่อ)

ข้อ 30 การย่อความและแสดงความคิดเห็นจากบทอ่าน (30 คะแนน)

ข้อ 30.2 จงวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของผู้เขียน และแสดงความคิดเห็นพร้อมระบุเหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ (20 คะแนน)

1. เนื้อหา (ต่อ)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
1.1	บอกจุดมุ่งหมาย	บอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ได้ถูกต้อง ครบถ้วน	2
		บอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ไม่ถูกต้อง	0
1.2	ข้อคิดเห็น	มีคำบอกข้อคิดเห็น	1
		ไม่มีคำบอกข้อคิดเห็น	0
1.3	มีเหตุผลสนับสนุนข้อคิดเห็น	มีเหตุผลสนับสนุนข้อคิดเห็น มีการยกตัวอย่างนอกเหนือจากบทอ่านที่สอดคล้องกับข้อคิดเห็น เหตุผลสนับสนุนและบริบทใจความสำคัญในบทอ่าน	8
		มีเหตุผลสนับสนุนข้อคิดเห็น ไม่สอดคล้องกับบริบทใจความสำคัญในบทอ่านหรือมีเหตุผลสนับสนุนแต่ยกข้อความมาจากบทอ่าน หรือไม่มีเหตุผล	0
1.4	ลำดับความคิด และเชื่อมโยงความคิด	ลำดับความคิด และเชื่อมโยงความคิดเห็นต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	2
		ผิดตั้งแต่ 3 แห่งขึ้นไป	0
1.5	ความถูกต้องตามหลักการแสดงความคิดเห็น	แสดงความคิดเห็นถูกต้องตามหลักการแสดงความคิดเห็น	1
		ผิดตั้งแต่ 1 ลักษณะขึ้นไป	0

2. ภาษา (6 คะแนน)

ที่	เกณฑ์	รายละเอียดเกณฑ์	การให้คะแนน
2.1	การสะกดคำ	สะกดคำถูกต้อง ใช้ไม้ยมกถูกต้อง ใช้เครื่องหมายถูกต้อง ไม่มีผิดคำ	2
		ผิดตั้งแต่ 4 คำขึ้นไป	0
2.2	การใช้คำ/ถ้อยคำสำนวน	ใช้คำ/ถ้อยคำ สำนวนถูกต้องตามความหมาย ทั้งความหมายตรงและความหมายแฝง ไม่ใช้คำภาษาถิ่น	2
		ผิดตั้งแต่ 4 คำขึ้นไป	0
2.3	การใช้ประโยค	เขียนประโยคที่สมบูรณ์ สื่อความได้เรียงลำดับคำ/วางส่วนขยายในประโยคถูกต้อง	2
		ผิดตั้งแต่ 4 แห่งขึ้นไป	0

หมายเหตุ

- หากคัดลอกข้อความส่วนใดส่วนหนึ่งของข้อสอบ O-NET (ยกเว้นบทอ่านของข้อ 30) จะได้ 0 คะแนนทั้งข้อ
- หากเขียนเกินกรอบหรือเกินเส้นบรรทัดที่กำหนดให้ จะตรวจเฉพาะข้อความที่อยู่ในกรอบ หรือเส้นบรรทัดที่กำหนดให้
- หากไม่มีจุดมุ่งหมาย ไม่มีคำบอกข้อคิดเห็น และยกข้อความมาจากบทอ่านทั้งหมด จะได้ 0 คะแนนทั้งข้อ
- หากไม่มีจุดมุ่งหมาย มีคำบอกข้อคิดเห็น และยกข้อความมาจากบทอ่านทั้งหมด จะตรวจข้อคิดเห็น เหตุผลสนับสนุน และไม่ตรวจสอบส่วนอื่น
- หากเขียนตอบเฉพาะส่วนที่เป็นจุดมุ่งหมาย จะตรวจจุดมุ่งหมาย ส่วนภาษา และไม่ตรวจสอบส่วนอื่น
- หากเขียนตอบเฉพาะส่วนที่เป็นจุดมุ่งหมาย และยกข้อความมาจากบทอ่านทั้งหมด จะตรวจจุดมุ่งหมาย และไม่ตรวจสอบส่วนอื่น

คณะจัดทำรายงาน

ที่ปรึกษา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริดา บุรชาติ	ผู้อำนวยการ สทศ.
2. ดร.ทรายทอง พวกสันเทียะ	รองผู้อำนวยการ สทศ.
3. ดร.วารุณี เลียววิวัฒน์ชัย	รองผู้อำนวยการ สทศ.

ฝ่ายเก็บรวบรวมและสรุปข้อมูล

1. นางสาวรุ่งฤดี นิลละอ	นักวิชาการวัดและประเมินผล สทศ.
2. ดร.เสาวนีย์ คัดทะมาตร	นักวิชาการวัดและประเมินผล สทศ.
3. นายรัชชานนท์ ดิษเจริญ	นักวิชาการวัดและประเมินผล สทศ.
4. นางกาญจนา พวงจิตต์	นักวิชาการบริหารการทดสอบ สทศ.

ฝ่ายข้อมูลสารสนเทศ

1. นายไทรเทพ สิริสัมพันธ์	หัวหน้ากลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. นายภาณุพงษ์ ใหม่ตะ	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ สทศ.

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุคนธ์รัตน์ สร้อยทองดี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี สอทิพย์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา คำผา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวพร คำเมือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตุลาภรณ์ แสนปรน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ ดรุษย์ธร	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรโชค พิชญ อุสมบูรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธาทิพย์ อร่ามศักดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
9. อาจารย์ ดร.สุดารัตน์ มาศวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
10. อาจารย์ ดร.หทัยวรรณ มณีวงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
11. อาจารย์ ดร.สุภัทร แก้วพัตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
12. อาจารย์ ดร.อรทัย สุทธิ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
13. อาจารย์กัญรัตน์ มะแสงสม	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
14. อาจารย์เพ็ญพิชญา เฟื่องศรี มูฮานัน	มหาวิทยาลัยนเรศวร
15. อาจารย์นุชนงค์ อุเทศพรรัตน์กุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ออกแบบปกและรูปเล่มรายงาน

นายรัชชานนท์ ดิษเจริญ	นักวิชาการวัดและประเมินผล สทศ.

ตรวจพิสูจน์อักษร

นางสาวธิดิยา แสงจันทร์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สทศ.

ฝ่ายบริหารงานทั่วไปและประสานงาน

1. นายกิตติศักดิ์ ละเอียดศิลป์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สทศ.
2. นายอชันโชติ มหาวาน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สทศ.

www.niets.or.th

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
128 อาคารพญาไท พลาซ่า ชั้น 3 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400 เบอร์โทรศัพท์ 02-219-2996

